

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний педагогічний університет
імені А. С. Макаренка

*Мій університет –
моя гордість :*

діалог триває...

Суми
Видавництво СумДПУ імені А.С. Макаренка
2018

УДК 378.4 СумДПУ (082)
ББК 74.584 (4УКР-4 СУМ)я43
М57

Друкується згідно з рішенням засідання кафедри української мови
Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка
(протокол №8 від 11.12.2018)

Рецензенти: Сбруєва А.А., доктор педагогічних наук, професор;
Рудь О.М., кандидат філологічних наук, доцент.

Мій університет – моя гордість: діалог триває: збірник студентських робіт // За ред. Л.Пшеничної, О. Семеног, Н.Громової, М.Ячменик. – Суми: Видавництво СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2018. – 142 с.

У книзі подано науково-популярні роботи студентів, подані на всеуніверситетський конкурс «Мій університет – моя гордість». Видання має три розділи, приурочені 92-, 93- та 94-ї річниці від дня заснування Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка. Авторським колективом підготовлено листи-послання для студентів-першокурсників, які будуть навчатися через 10 та 100 років; есе-подяки, поезії присвячені рідній Альма-матер.

Книга розрахована на студентів, учнів, викладачів, учителів та всіх, хто цікавиться історією, традиціями рідного університету.

УДК 378.4 СумДПУ (082)
ББК 74.584 (4УКР -4 СУМ)я43
М57

© Мій університет-моя гордість, 2018
© Видавництво СумДПУ імені А.С. Макаренка, 2018

Історичними стежками

(Замість передмови)

Історія Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка бере свій початок зі створення Сумських вищих курсів, які було відкрито 28 грудня 1924 року.

У 1925 році ці курси реорганізували в Сумський педагогічний технікум із правом вищого навчального закладу. За шість років свого існування технікум підготував 146 працівників народної освіти. Відповідно до постанови Раднаркому УРСР від 11 серпня 1930 року були реорганізовані мережа й система педагогічної освіти: відповідно педагогічні технікуми перейменовувалися в інститути соціального виховання. Так було створено Сумський інститут соціального виховання. До складу інституту входили чотири відділення: соціально-економічне, мови й літератури, техніко-математичне та агробіологічне, на яких навчалося 360 студентів. Разом із відділенням стаціонару було створено вечірнє й заочне відділення (за тими ж спеціальностями), де вищу освіту здобували переважно вчителі, що вже працювали в школі, без відриву від виробництва.

У 1934 році Інститут соціального виховання був реорганізований в Сумський педагогічний інститут з чотирма факультетами: історичним, мови й літератури (з українським та російським відділеннями), фізико-математичним (з фізичним та математичним відділеннями) та факультетом природознавства.

У 1935 році факультет мови і літератури й історичний були переведені в Харківський та Полтавський педагогічні інститути, і, таким чином, у 1938 р. в

Сумському педінституті залишилися два факультети: фізико-математичний та факультет природознавства.

У 1938 році був відновлений історичний факультет, а в 1940-му факультет мови та літератури. Також при інституті створили робітничі факультети (робітфаки) – середні навчальні заклади, в яких люди отримували середню освіту, необхідну для вступу в інститут. У 1940 році професорсько-викладацький склад інституту налічував 54 особи; працювали 14 кафедр та 20 оснащених належним чином кабінетів і лабораторій. Із початком Великої Вітчизняної війни 15 вересня 1941 року інститут був евакуйований до Чкалівської області і до вересня 1943 року не функціонував, відновивши свою діяльність в місті Суми у вересні 1943 року.

У перші повоєнні роки СДПІ опинився у більш несприятливих умовах, ніж у довоєнний період. Викладачам і студентам довелося здійснити колосальну роботу з відбудови інституту і налагодження його нормальної життєдіяльності. Проте тривалий час навчально-матеріальна база лишалася у вкрай незадовільному стані. Заняття проходили в напівпідвальних кімнатках, студенти юрбилися на лавах і наспіх зроблених ними ж столах.

У 1946 році під навчальний корпус інституту було передано три будинки по вулиці Дзержинського (нині вулиця Троїцька). Це дозволило не тільки збільшити аудиторний фонд, але й облаштувати деякі нові навчальні кімнати. 23 лютого 1957 року наказом міністра освіти УРСР навчальному закладу було присвоєно ім'я видатного педагога й письменника, уродженця м. Білопілля Сумської області – Антона Семеновича Макаренка. Сумський педінститут імені А. С. Макаренка виконував важливу соціальну функцію ідеологічної просвіти, педагогізації й інтелектуалізації населення області, розповсюдження практично доцільних знань. Стала поширеною діяльність вечірніх відділів, навчально-консультаційних пунктів, різноманітних курсів на громадських засадах, конференцій, творчих зустрічей, що здійснювалася зусиллями викладачів СДПІ.

У скрутному становищі інститут опинився наприкінці 60-х рр. у зв'язку зі стрімким збільшенням кількості студентів (у два рази за десятиріччя). Відсутність можливостей для нормального функціонування кабінетів і лабораторій, читального залу, належно оснащеного спортивного залу перешкоджали підвищенню ефективності навчально-виховного процесу. Тризмінна робота не давала змоги підтримувати в нормі елементарний санітарно-гігієнічний стан помешкань. У 1969 р. керівництву Сумського державного педагогічного інституту вдалося отримати дозвіл на спорудження студентського містечка по вул. Роменській, що включало б у себе навчальні корпуси, гуртожитки, студентську їдальню, господарчі приміщення й мало б перспективи подальшого розвитку.

Зміцнення матеріально-технічної бази Сумського державного педагогічного інституту суттєво сприяло поліпшенню організації навчально-виховного процесу, здійсненню науково-дослідницької роботи, поживавленню культурно-виховної та спортивної діяльності.

У 1962 році було створено факультет англійської мови з 5-річним терміном навчання, що пізніше перетворився на факультет іноземних мов. У 1978 році почав діяти музично-педагогічний факультет. У 1980 році відкрився факультет фізичної культури, який переріс у потужний інститут. З 1981 року було відновлено історичний факультет.

У 1974 р. інститут відзначив свій півсторічний ювілей. За заслуги у підготовці кваліфікованих кадрів для народної освіти у повоєнний період та з нагоди 50-річчя від дня заснування 14 квітня 1975 р.

Сумський державний педагогічний інститут імені А. С. Макаренка було нагороджено Почесною грамотою Президії Верховної Ради Української РСР. 37 викладачів ВНЗ за високі показники в роботі відзначили державними нагородами, медалями «За доблестный труд».

У 1999 році Сумський державний педагогічний інститут було реформовано в Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка.

Факультет педагогіки та практичної психології (раніше соціально-гуманітарний), потужний навчально-виховний та адміністративний підрозділ педагогічного університету, було створено у 2001 році. Відповідно до потреб випускників з приводу отримання другої вищої освіти у 2002 році було створено факультет післядипломної та додаткової освіти. З 2010 року почав функціонувати Інститут педагогіки і психології, створений на базі факультету педагогіки та практичної психології й відділення додаткової педагогічної освіти. При інституті діє спеціалізована вчена рада з захисту кандидатських дисертацій по педагогіці (з 2010 року), а також аспірантура (з 1992 року) та докторантура (з 2014 року).

Сьогодні СумДПУ ім. А. С. Макаренка – сучасний вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, що є одним із найбільших науково-методичних і культурних центрів Сумської області та Слобожанщини. У 2004 р. університет став лауреатом рейтингу вищих навчальних закладів України «Софія Київська». За ліценціями, виданими МОН України, університет нині готує близько 8 тисяч студентів денної та заочної форм навчання за двадцятьма напрямками підготовки та 27 спеціальностями. Усі спеціальності педагогічного напрямку передбачають додаткову спеціалізацію, що дає змогу випускнику викладати кілька дисциплін і надає йому значну перевагу на ринку праці. СумДПУ також має ліцензії на перепідготовку та підвищення кваліфікації за базовими акредитованими спеціальностями, підготовку до вступу у вищі навчальні заклади як громадян України, так і іноземних громадян. У складі університету функціонують два інститути, п'ять факультетів, тридцять вісім кафедр, два навчально-консультаційні пункти. Високому рівню організації навчально-виховного процесу в усіх структурних підрозділах СумДПУ сприяє створення належної матеріально-технічної бази, яка включає в себе 14 корпусів та споруд, у тому числі 5 навчально-лабораторних корпусів, в яких розташовані сучасні лабораторії, спеціалізовані кабінети; 3 гуртожитки; спортивний комплекс; бібліотеку; 5 музеїв; стадіон; ботанічний сад та навчальну базу в урочищі Вакалівщина.

В університеті сформовано цілісну інформаційно-технологічну інфраструктуру, що постійно вдосконалюється. Функціонують 12 сучасних комп'ютерних класів, де студенти мають змогу освоювати новітні інформаційні технології, 50 лекційних мультимедійних аудиторій, редакційно-видавничий відділ, який здійснює випуск друкованої продукції, інформаційно-обчислювальний центр, що забезпечує ефективну роботу комп'ютерної техніки в університеті. Усі структурні підрозділи університету обладнані персональними комп'ютерами, підключеними до всесвітньої мережі Інтернет, та необхідними технічними засобами для роботи й навчання, що сприяє підвищенню результативності їх діяльності. До послуг студентів – сучасний бібліотечний комплекс, фонд якого нині охоплює понад 1 млн. примірників видань. Щороку бібліотека обслуговує близько 50 тис. користувачів. Працюють 6 абонементів та 6 читальних зал, у яких налічується 500 посадкових місць.

Навчання в СумДПУ імені А. С. Макаренка є творчою освітньою діяльністю, спрямованою на розвиток людини як найвищої цінності буття, забезпечення якісної професійної, наукової і загальнокультурної підготовки педагогічних працівників, формування неповторної особистості, здатної генерувати оригінальні ідеї, які приносять користь суспільству і змінюють його на краще.

*(Газета Сумського державного педагогічного університету
імені А.С.Макаренка «Гаудеамус», №83)*

Частина I
(до 92-ї річниці
Сумського державного педагогічного
університету імені А.С. Макаренка)
Велика скринька зі скарбами,
Які збирало безліч поколінь...

Жанр: поезія

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Скляр Дар'я

*Мій університет – найкращий,
Він такий один.
В ньому наші студенти,
Не такі, як всі.
Бо вони розумні,
Кращі за других.
Мають на відмінно
Іспити й оцінки.
В цьому їм допомагають
Кращі викладачі.
Бо лише вони
знають що і як,
завжди допоможуть і розкажуть так
Всі знання зі світу й децю із життя,*

*Що полюбиш ти навчання
Далі до пуття.*

Жанр: поезія

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Голікова Світлана

Побажання

*Як велика скринька зі скарбами,
Які збирало безліч поколінь,
Ти мудрість віддавав роками
І двері Ти відкрив до багатьох умінь.*

*В твоїх стінах народжувався досвід,
Показуючи шлях у майбуття,
Був маяком, аби не йшли наосліп
Тернистою дорогою життя.*

*Тобі вже 92! Прийми вітання:
Щоб багатоліття не змогло тебе змінити,
Здійснились всі твої бажання*

Аби надалі міг приймати та учити!

Жанр: поезія

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Кролевецька Юлія

Короткі віршики

* * *

*Поміж дерев і квітів запашних,
Стоїть під сонцем наш Педагогічний.
Перемагає монстрів злих, страшних,
Немов би, Гогвортс він магічний.*

* * *

*Викладачі, неначе, мудрі чаклуни –
Охоче діляться містичними знаннями.
Науки повні з зіллям чавуни
Студенти п'ють великими куглями.*

* * *

*Як усвідомиш, ти – вже майже вчитель,
Все в голові відразу шкереберть.
Тепер ти розумів дитячих покровитель,
Наповнюєш собою їхні долі вцент.*

Жанр: поезія

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Яременко Юлія

До 92-річчя СумДПУ

Семінари, лекції, практичні –

Університетські будні звичні.

Мови різні та науки екзотичні,

Дні студентів дуже хаотичні.

Працелюбні викладачі у нас,

У своїй справі кожен – ас,

Наші дороженькі, любимо ми вас!

І говоримо це без прикрас.

Ви вселяєте надію, змушуєте вірити у мрію,

Ефективно подаєте інформацію,

Розвиваєте майбутню українську націю.

Серце хоче сказати Вам "дякую".

Ирієм є наш університет,

Там завжди сонця і тепла дуєт.

Ексклюзивний, наш він раритет,

Ти пам'ятай про це, студент!

Жанр: акровірш

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Кучеренко Маргарита

Акровірш-привітання

Світило мудрості, мірило знань,

Учителів виховуєш майбутніх.

Ми хочемо подяку висловить свою,

До дня народження – найкращих привітань,

Прекрасних вражень і студентів незабутніх.

Університете рідний! Живи і процвітай!

Жанр: поезія

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Журавська Валерія

Альма-матер

*Існує безліч місць у світі,
Де побувати може кожен.
Але у обраній освіті
Альтернативи бути не може.
СумДПУ! Ти – наша альма-матер!
Ти вчиш нас, відкриваючи знання.
Весь світ – вулкан, для нас ти – кратер,
Що відкриває шлях до пізнання.
В твоїх стінах здійснивши мрії,
Ми досягнемо нових звершень.
Ти – наше джерело надії.
І працювати буде легше.*

Жанр: поезія

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Показанець Юлія

«Університет» для мене рідне слово.

Воно лунає з вуст моїх завжди.

Усі мої думки про нього, всі розмови,

Ведуть лише туди мої сліди.

Я здобуваю нелегкі знання науки,

Я відкриваю горизонти у житті,

Я чую мудрості слова і тихі звуки

Істин, в неосяжній висоті.

Хай завжди будуть метушні студенти,

Сучасність й досвід поруч завжди йдуть,

І бережуть студенти ці моменти!

І славу на весь світ про нього хай несуть!

Я буду якнайкраще працювати,

Щоб славилось завжди його ім'я.

Я буду далі ці знання передавати.

Мій другий дім і гордість він моя!

Жанр: подяка

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Кольчик Анастасія

Мій університет - моя гордість!

*Саме тут ти навчишся життя будувати,
Саме тут ти відкриєш глибокі знання.
Це місце, де змінюються сотні людей.
Це місце – наш університет.
Рідний університете, дякую тобі за навчання!
Дякую за чудові моменти, за сміх, за сльози
За друзів та просто за життя.
Саме тут я відкрила для себе доросле буття.
Ти у собі вміщаєш не тільки педагогів, але усіх
Хто потрібен нам для життя.
Ти кожного з нас робиш корисним та особливим
Нема однакових нас.
Я дякую за кожную хвилину, яка проведена була у стінах
рідного університету, за викладачів та за студентів милих.
Нехай це місце процвітає!
Ні горя, ні сліз не знає!*

Жанр: поезія

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Марченко Тетяна

Мій університет – моя гордість!

*Пройдуть роки і пригадаю
такий коханий мій храм знань,
хвилини юності спливають
часи переживань.*

*Нехай не завжди було легко,
безсонні ночі, сесії і заліки,
але же все вже буде так далеко,
лише найкраще залишиться в пам'яті.*

*Нехай про нього не говорять в світі,
проте найкращі педагоги
саме у цьому знань суцвітті,
навчають, направлять нас немов би диригенти.*

*Я дуже вдячна вчителям і долі
за всі знання, за розвиток всебічний
ти завжди будеш у душі і серці,
мій ПЕДАГОГІЧНИЙ!*

Жанр: поезія

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Байрак Юлія

Мій університет - моя гордість!

*Із острахом я вперше прийшла до стін твоїх,
де невідоме все було донині.*

*Де незнайомих кабінетів відгомін віків,
ще до мого народження навчалися студенти.*

*Змінилися часи, все зрештою колись зістаріється вмиль,
але не ти.*

*Наразі став ти гордим, поважним та впливовим
і кожен рік нових виводиш в світ майстрів:
словесності, мистецтв, науки точної;
гартуєш ти нових учителів,
талановитих, чесних, професійних.*

*Я горда, що навчаюся в педагогічному,
мій університет – безмежно ним пишаюсь я.*

Жанр: поезія

Виконав: студент факультету іноземної та слов'янської філології

Чечулін Олександр

*Мій добрий, любий другий дім,
Скільки прожив з тобою зим,
Скільки пригод ти мені дав,
А скільки ще пообіцяв...*

*З тобою пліч-о-пліч я іду,
Бо ти сказав: «Тебе навчу!».
В тобі царить така одвічна сила,
Що покоління вже котре навчила.*

*Ти дав мені ціль, вказав як іти,
Як досягнути в житті високої мети,
Чому і як дітей навчати,
Як гарну їм освіту дати.*

*Як стати другом їм в житті
І як прожити літа золоті,
Щоб ними гордилася ненька Вкраїна,
Щоб мова лунала її солов'їна .*

*Педагогічний, я гордий тим, що я твій син,
Що ти навчив мене цих рим,
І що на свято я твоє
Частиною колективу студентського є!*

*Зі святом, любий друже, і хоч ти вже в літах –
Дев'яносто другий наступає на наших очах,
Ти ще простойш, ти ще понавчаєш....
Бо молодістю ти ще й досі буяєш !*

*Ми бачимо її в педагогів очах,
Ми чуємо її в їхніх словах,
Ми відчуваємо її кожного дня
Відколи розпочали студентське життя!*

Жанр: поезія

Виконали: студентки факультету іноземної та слов'янської філології

Козка Сніжана та Дробна Тетяна

*Стоїть титан кремезний, в білих шатах
Сучасна альма-матер вчителів,
Науки світ, широкий і багатий
Він завжди відкриває для творців.*

*Він сіє душі для нових досягнень
Та родить на землі плодючий хліб.
Цей хліб тяжкий, бо він із мрій і прагнень
І кожен свій збере науки-сніп.*

*Для когось він порадник, друг, розрада,
І не важливо ти професор чи студент.
Він завжди всім безмежно, щиро радий.
Для мене гордість – мій університет!!!*

Жанр: поезія

Виконала: студентка інституту культури та мистецтв

Медведєва Дарина

Мій університет – моя гордість

*Ще й сонце не встигло встати,
а я біжу на пари, як на свято.
У будні та на вихідні,
Немає меж для «студаків» .*

*Пишу конспекти і сценарій,
Співаю, музику зіграю,
Ще й не такі таланти в нас,
Побачить може перший клас.*

*Мій універ – педагогічний,
навчає бути нас логічним,
інтелігентним і дбайливим.*

*Щасливим, комунікативним,
В нас кращий заклад, кращі люди.
Не віриш? То прийди відчуй це!*

Жанр: поезія

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Бохоня Тетяна

Мій університет, мій факультет – моя гордість!

*Мій дар, мій світ –
Англійська мова,
Безкрайній простір і душі політ!
Магія слова!*

*Моє життя у Вузі має новий зміст:
Англійська мова!
Невтомна праця – професійний ріст
Тому основа!*

*І кожний день, і з року в рік –
Англійська мова!
Таких ще див не вчить – це гріх!
Мелодія казкова!*

*Низький уклін викладачам,
Ціную я ваш труд.
Знання – неоціненний скарб,
Бо з ними я расту!*

*І працею невтомно
Я стежку протопчу
До знань, і своїх учнів я навчу
Десятки поколінь.*

Жанр: поезія

**Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології
Ляшенко Яна**

Мій університет – моя гордість!

*Серед перлин Сумщини лиш одна
У мене гордість в серці виклика.
І перед вами я розкрию свій секрет:
Це моя домівка – мій Університет.*

*Це острів знань, надії і добра
І на шляху до перспектив це праця клопітка.
Всі у змозі розкрити свій талант,*

І розум педагога для нас, як провіант.

*Це невичерпний світ нових ідей
На сірім полотні наш кольоровий день.
І серцем ми вбираєм все життя,
Як спрагли воду, щоб не впасти в забуття.*

*Мій Універ тримає часу пульс,
Він для спасіння людства енергетичний мус.
Між поколінням учнів й вчителів міцна вуаль,
А кришталева гордість стає як сталь.*

Жанр: поезія

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Меркушина Ксенія

Університет наш рідний дім

*Університет наш рідний дім,
Де вивчаємо мови різних ми країн.
Де педагоги нас муштрують,
Знаннями наділивши нас згуртують.
І втілиться в реальність наша мрія,
Така несаможита, одержима.*

*Нас вчителями зробить Він,
Наш Університет,
Наш рідний дім.*

Чарівна країна

*Університет – це чарівна країна,
Де скарби, заховані для нових поколінь,
Наче моря теплого перлина,
Що запрошує до своїх володінь.
Кожен день ти пізнаєш наук глибини,
І поринаючи в звабливі хвилі,
Підкорюєш нові вершини,
І піддаєшся кожній винятковій тій хвилині.
Університет – наш рідний дім,
Де, вивчаємо ми мови всіх країн,
Там посміхаються усім,
І зустрічають сотні рідних стін.
Наче батьки для нас всі вчителі,
Тут зібралися феї та майстри,
На Макаренка землі,
Навчаються лиш творчі всі натури.
До стежки знань біжать підбори,
Щоб дізнаватися щось знову,
Не помічає світлофори,
Стаємо вчителями поступово.*

Жанр: поезія

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Маяка Вікторія

Мій університет. Мій факультет. Моя гордість.

*Я гордий, бо я твій студент,
А ти мій улюблений університет.
Ти моя альма-мати,
Що навчає кожний день.
Твої пари, як нові кроки у життя,
Я хочу з тобою навчатися
Все своє студентське життя.
Я здам усі реферати
І сесії закрию.
Я закінчу мій університет.
І диплом з відзнакою
Я захищу.
І написано там буде
Університет імені А. С. Макаренка.
Я з гордістю носитиму
Його з собою по життю.*

Жанр: поезія

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Бережна Влада

Мій університет

Університет...

*Для когось він важкі роки,
Бо вчитись, вчитись, вчитись треба,
Не спати, не гуляти,
Лише учити та читати.
Для мене ж став він рідним домом,
Бо тут мої викладачі,
Котрі своїм цілющим словом,
Загоять рани всі мої.
Бо тут знайшлось багато друзів,
Що допоможуть у скрутну хвилину.
Педагогічний – найкращий серед вузів,
Тут всі – одна родина!*

Жанр: поезія

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Харченко Богдана

*Мій універ – моя гордість!
Мій другий дім і життя,
де час навчання і відпочинку
поєднані у суцвіття.*

*Мій універ – царство знань,
місце нових відкриттів,
де кожен предмет набуває нових звучань,
а душа сповнюється сотнями почуттів.*

*Мій факультет – казкове місто,
і коридорами блукають
Гомер, і Данте, і Вольтер урочисто
до навчання скликають.*

*Мої викладачі – моя гордість!
Повчають, змінюють погляди на світ, надихають
і до літературного й мовознавчого життя звертають,
безмежно професію свою поважають.*

*Тож, є чим пишатись і надихатись,
І є мета, до якої рух тримати,
і викладачі, які допомагають вершини знань досягати,
І мій універ, де життя, наче свято!*

Жанр: подяка

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Руденко Юлія

Педагогічному!

*Гордість у серці своєму плекаю,
Педагогічний свій рідний вітаю!
Маю повагу і радість велику
За цінні знання йому вдячна до віку!*

*Дякую щиро, університет,
За рідний філологічний факультет,
Він навчає мене мовознавчим наукам
Забезпечує вдале професійне майбутнє.*

*Ще одне слово хочу сказати,
Щоб педагогічний мій привітати!
Хай стіни твої наукою повні
Проникнуть у душу студента сьогодні!*

*Мій найулюбленіший університет
Має природничо-географічний факультет,
Він добре готує спеціалістів
Бакалаврів, студентів, а також магістрів.*

*І знову вітаю педагогічний!
Макаренка син ти величний та вічний!
Навчай, процвітай, знанням просвітляй
В наші голови світлі науку вкладай!*

*Математиків, фізиків виховує він
Університет! Ти мій другий дім!
Здобувши точні знання найміцніші
Підемо навчати з захопленням інших.*

*Педагогічний, моя альма-матер,
Тебе я вітаю, сьогодні – це свято
І кожен студент побажає тобі
Жити щодня у мирі й добрі!*

*Педагогів, психологів готують у нас,
Їхні знання дивували не раз!
Розумні, кмітливі, науколюбиві,
Доводять ще раз: знання – то є сила!*

*Мистецтво є всюди, воно серед нас:
Танці і музика, живопис – це клас!
Студентів всіх кличе у вир насолод,
Естетики, пісні і танцю пригод!*

*Історія, філософія – великі науки
Не відразу вдається їх осягнути.
Студенти готові вивчати це все,
Бо мають мету – осягнути усе!*

*Фізична культура гартує й готує,
Чемпіонів надсильних країні дарує,
Вони патріоти усіх видів спорту
І поважають фізичну роботу.*

*Педагогічний університет,
Нехай кожен твій факультет
Науку внесе в студентське життя,
Щоб мали прекрасне ми майбуття!*

Жанр: поезія

Виконала: студентка Інституту культури та мистецтв

Калініна Анастасія

Мій університет – це моя гордість

*Навчання – це дуже цікавий процес,
який забирає велику частину часу та уваги.
Навчання формує подальший життєвий шлях;
навчання формує професійну діяльність;
навчання впливає на якість самого життя.
Важливо вчитися саме там, де комфортно і де можна здобути потрібну
професійну підготовку.*

*Мій університет, моя земля. Педагогічний – для нас ти один.
Тут все: учитель рідний. Його слова, дають надію на життя.
Тут посмішка студента залишилася у серці.
Тут навіть книга на полиці дає відчутти себе удома.
На довгі роки в серці пронесу. Куди б дорога не вела.
Наш Макаренко, все його життя. Посвята дітям до кінця.
СумДПУ. Моя фортеця, рідний дім.
В житті у кожного із нас ти – сила знань.
На здобуття потрібен час, потрібно час нам цей цінити.
Ми часто забуваємо в житті, що кожна мить чарівна й неповторна,
І сила розуму сьогодні цілюща й чудотворна.
Університет – це сміх студентів, це наші мудрі вчителі,
Це дім великих педагогів, науки вчать всіх нас вони.
Мій університет – це моя гордість, я рада вчитися у нім,
Тут доброта, хвала і шана великих й мудрих вчителів.
Навчання у ВУЗі – це не тільки будні, за книгами й комп'ютером удома,
Це ще й активний відпочинок, концерти, танці, ярмарки.
Нас вчать любити й поважати.
Методику цінити педагогів, і розуміти, що життя магніт.
Притягуй до себе найцінніше!
Учитель й викладач – творці від Бога,
Талант навчати, дарунок не для всіх.
Університет – це дім в якому, ми захищаємо знання
І йдемо з чашею цією, навчати й вчитися щодня.
Мій університет – це моя гордість!*

Жанр: поезія

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Котик Віта

СУМСЬКИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ

*Крізь вирій журавлів, із глибини століть
І досі сіється зерно знання й науки.
Стоїть обитель знань, давно стоїть,
І ніби стародавній тримає над нею руки.*

*Це альма-матер тих, хто прагне знань
Чи вдосконалення за благо світу –
Писали так письменники просвіти...
Чи Фаустові пошуки пізнань?*

*Або ж історію свого народу,
Країни, світу чи материків сягнуть ...
Побачити чарівну світу вроду,
Відправившись новими колумбами у путь.*

*Дізнатись, як писати, говорити грамотно і впевнено;
І зрозуміть, що математика – не корінь зла,
Це корінь мудрості, прогресу в третій степені,
А вчитель – материнського тепла.*

*Скажу я вам, і ще з церковних шкіл
Викладачі були і добрі, і... не дуже,
Проте ж вкладали масу знань і сил,*

Щоб зараз світ таким, як є, був, друже.

*Бо скільки геніїв пізнала ця планета!
У кожного були наставники, учителі.
І безліч з них із університету
Спішили прокладати шляхи нові.*

*Мій університет удвічі важливіший:
Крім вивчення улюбленої справи
Ти будеш ще й учитись вчити,
Щоб іншим вже сягнути за зірками,*

*Щоб передати книгу знань безцінну,
Святий Грааль чи істину святу.
У кожного своє призначення, час – плинний.
Тож встигни виконати життя мету!*

Жанр: поезія

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Роєнко Даша

Вже майже понад сторіччя

*Квітне, кипить в ньому життя.
З року в рік нові обличчя
Йдуть сюди, щоб отримати знання.*

*Багато досягнуто, далі буде ще більше!
Злетів, удач, талантів нових.
Він об'єднує, вчить оберігати найцінніше,
Вчить нас мудрості, та навчати других.*

*У стінах його чимало заясніло зірок,
Про які буде написана з часом повість.
Я зробила теж йому на зустріч крок –
І Мій університет, то моя гордість.*

*Я вдячна йому й викладачам своїм,
Що світ цей по новому відкривають.
Наш університет – наш дім,
Де кожного з радістю чекають.*

А за що любиш *свій* Педагогічний ТИ?

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Горпинченко Олеся

А за що любиш свій педагогічний ти?

Люблю ..., бо він мій...

Ніна Матвієнко

Кожен із нас, студентів, вступив до педагогічного університету з різних причин: за порадою знайомих, разом із другом чи подругою, за бажанням батьків або врешті-решт за власною мрією. Але обрали саме цей навчальний заклад – і нині ми тут. Дехто готується вперше скласти сесію, а хтось робить це востаннє. Життя в нашому педагогічному вирує.

Статус усіх вишів визначається насамперед якістю підготовки майбутніх спеціалістів, а вже потім матеріально-технічною базою. Я – студентка 4 курсу – знаю, що рівень освіти нашого Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка один із найдостойніших. Чому я так у цьому впевнена? А тому, що є з чим порівнювати. Ще зі школи я мала гарних учителів із великої літери, через що й обрала фах педагога для себе. Уже в університеті захопилася майстерністю презентувати свою дисципліну кожним викладачем якось по-особливому, індивідуально, з певною родзинкою. Тому знаю, що мої вчителі – найкращі. Досконало знати свій предмет і вміти його викладати потрібно тільки з любов'ю – так, як це роблять професори, доктори й кандидати наук, доценти мого педагогічного.

Матеріально-технічне забезпечення навчального закладу, можливо, й не найкраще в Україні, однак це компенсують своєю роботою наші викладачі. Я впевнена, що в нашому університеті студенти навчаються не тільки педагогічній майстерності, а й життєвій мудрості, поступово стаючи всебічно

розвиненими особистостями. Адже виш постійно в русі: численні естафети, конкурси, акції, ярмарки, дискотеки, концерти, спортивні змагання, олімпіади, конференції і ще, ще, ще...

Кожній людині, якою б сильною вона не була, потрібна підтримка. І її мають студенти нашого педагогічного не лише від друзів і одногрупників, а від усього колективу університету. У нас усі відкриті для взаємодопомоги, у нас вірять у кожного студента, тому тут – тепло...

От за це я й люблю свій педагогічний. А за що його любиш ти?

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Порокіна Валерія

Мій університет – моя alma-mater

Мій університет – це не просто зелена будівля, розташована на маргіналі міста, це скарбниця мудрості та досвіду багатьох поколінь викладачів і студентів, це потужний центр концентрації різногранних елементів освіти: філологічних, психолого-педагогічних, природничих, фізико-математичних наук, спорту, культури, це суб'єктивний образ мого «Я-тепер».

Саме цей університет доклав зусиль для формування мого внутрішнього світу, виконуючи роль наставника, духовного натхненника. Мій рідний педагогічний завжди щирий та відкритий для тих, хто прагне здобути знання, віднайти себе в хаотичному світі суворої дійсності. Для мене університет – це сукупність трьох складових: знання, традиції, люди. Співіснуючи на рівні органічно налагодженого механізму, вони є абсолютно рівноправними.

По-перше, це знання. Знання – це та форма діяльності кожної людини, без якої неможливо пізнати дійсність. Наш університет відкриває перед нами нові горизонти, збагачує внутрішній світ. Разом із ним ми дорослішаємо, стаємо мудрішими, всебічно розвиненими особистостями, Людиною у найповнішому сенсі розуміння цього слова.

По-друге, це традиції, які є іманентними для університету. Педагогічний – скарбниця зберігання та дотримання не лише традицій, котрі були набуті протягом історії університету, а й власне української культури, оскільки наше сьогодні повністю залежить від нашого вчора. Безліч виставок, ярмарок, заходів, концертів, вистав, створюють атмосферу мінорної тональності, завжди доброзичливої та душевної.

По-третє, це люди. Люди, які вчасно дають пораду, вказують правильний напрямок розвитку. «Всі добрі люди, умілі та путящі, – за словами А. Свидницького, – повиходили вчителі». Саме тому наші викладачі завжди підтримають і зрозуміють у будь-якій ситуації. Ці люди – справжні майстри своєї справи, за непросту, а часто понаднормовану роботу вони отримують те, що не підлягає виміру – повагу в очах студентів та глибокий слід у їхніх серцях.

Мій університет завжди буде асоціюватись у мене із класикою, адже під час навчання ми інерційно тягнемся до прекрасного. Студенти старших курсів радше підуть на феєричну театральну виставу, аніж на американський блокбастер у кіно, вони залюбки насолоджуватимуться пахучими сторінками книги, відкинувши гаджети, відвідають черговий Бахівський фестиваль у філармонії, замість «тусити» під попсу на площі міста.

Університет – моя alma-mater – уособлення гідності та честі. Це місце, де я знайшла себе, зрозумівши своє істинне покликання.

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Циганкова Софія

Мій університет – моя гордість!

Мій університет – моя гордість! Україна славиться багатьма педагогічними університетами, але з усіх них я обрала саме Сумський педагогічний університет імені А. С. Макаренка, історія якого сягає майже століття. Для мене мій університет – не просто навчальний заклад. За чотири роки навчання він став моєю *alma mater*, яка викохала мене, як мати викохує свою дитину. Якщо ти обрав професію за покликанням – тобі неабияк поталанило. Адже бути вчителем – це дар, Богом даний. Будучи вихованкою нашого університету, я жодної миті не пошкодувала про це. Він дав мені все те, про що я мріяла ще з дитинства. Навчання в ньому – це не тільки безсонні ночі, великі торби книжок, крокодилячі сльози та сполохані студенти біля дошки, а, навпаки, – це життя, сповнене незабутніх пригод і позитивних вражень, це знайомства з людьми, які в майбутньому можуть стати для тебе найкращими друзями. Навчаючись в нашому університеті, не можна забути про запах свіжонадрукованих книжок, який пронизує стіни коридорів, про ту спокійну атмосферу, яка панує в аудиторіях і про викладачів, які ніколи не відмовлять допомозі. Наша *alma-mater* закладає в житті кожного студента ґрунт, на якому він зможе побудувати кар'єру, реалізувати себе як самодостатня особистість і як вчитель. Ось-ось мені доведеться попрощатись з рідними стінами та такими вже рідними викладачами, але зізнаюсь, що буду неабияк сумувати за цими чудовими студентськими роками. Навчання в нашому університеті – це мандрівка незвіданим, загадковим світом, який неодмінно залишає цінний відбиток на душі кожного студента.

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Хмелівська Вікторія

Мій університет – моя гордість

Ось уже і промайнуло майже чотири роки навчання в моєму рідному університеті, а таке відчуття, неначе я ще вчора ступила на поріг і прослухала першу лекцію. Час летить на шаленій швидкості і постійно хочеться зупинити його хоча б на мить.

Я пам'ятаю все: хвилини радості і смутку, перемоги і поразки, несподіванки й сюрпризи... Я все ще бережу в своїй пам'яті момент, коли на всю домівку роздався телефонний дзвоник, і я почула слова, про які мріяла дуже довго. Я не тямилася від щастя, адже розуміла, що перший крок на зустріч до мрії уже зроблено. Вступивши на філологічний факультет, сказати чесно, я ні разу не пошкодувала.

Навчатися тут – це справжнє задоволення. Так, так, я не помилилася, саме задоволення. У мене з'явилася ще одна справжня родина, яка складається з викладачів та студентів. Це і, насамперед, місце, де можна дізнатися багато нового, розширити своє коло знайомств, знайти справжніх друзів, цікаво відпочити, знайти підтримку як з боку студентів, так і викладачів. Цей ряд потенційних можливостей можна продовжувати ще і ще, але в одному я впевнена точно, тут ніколи не залишать в біді, оскільки наша педагогічна родина сповнена добрих і милосердних людей.

Кожного дня в нашому університеті відбуваються тематичні свята, концерти, конкурси, вікторини, подорожі задля того, аби дозвілля нашої

молоді зробити насиченим та яскравим. Одним словом, сумувати тут не вдасться.

Отже, зважаючи на все вище сказане, я з впевненістю можу сказати: «Мій університет – це моя гордість».

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Кучеренко Маргарита

Мій університет – моя гордість

Ось уже третій рік я навчаюся в Сумському педагогічному університеті імені А. С. Макаренка. Розпочавши свій життєвий шлях ще на початку минулого століття, з трирічних учительських курсів, вже за рік навчальний заклад був педтехнікумом, інститутом, вже у 21 століття він увійшов університетом. Ще будучи інститутом, він отримав ім'я видатної постаті в педагогіці, уродженця Сумщини Антона Семеновича Макаренка, що, безсумнівно, дає нам привід для гордості. Сьогодні університет є сучасним вищим навчальним закладом та одним із найбільших науково-методичних і культурних центрів Сумської області та Слобожанщини, який випускає висококваліфікованих вчителів.

Моє рішення вступати до цього ВНЗу було раптовим, однак, я ще жодного разу не пожалкувала про те, що доля привела мене саме в це чудове місце.

По-перше, тут я опановую цікаву, важливу та благородну професію вчителя. Мене навчають бути гідним прикладом для наслідування для учнів,

розвиватися як особистість, дають безцінний досвід і вчать передавати його іншим, формуючи власний світогляд. Завдяки високому професіоналізму наших викладачів та їх відданості своїй професії, навчання відбувається в надзвичайно цікавій формі. Будучи справжніми майстрами своєї справи, вони надихають сумлінно працювати і пробуджують інтерес до навчання. Мабуть, в жодному іншому університеті викладачі та студенти не мають такої тісної співпраці та зацікавленості в тому, щоб вона дала найкращі результати.

Крім того, життя нашого університету яскраве та наповнене активною діяльністю, адже організовуються численні заходи, конкурси, виставки, концерти, які дають студентам змогу проявити свій артистизм, свої таланти, спілкуватися між собою, ділитися своїми думками, враженнями, досвідом.

Мій університет маленький, і саме через це атмосфера в ньому така затишна, а всі ми, і студенти, які тут отримують знання, і викладачі, які дають нам їх, немов одна велика і дружна родина. Тут я жодного разу не стикалася з байдужістю, тут кожен допомагає один одному. І це важливо, адже викладачі та студенти – це ті, хто створює університет, його життя. Саме тому, кожен з нас повинен працювати для того, щоб прославити його, відстояти його честь, щоб у свій сторічний ювілей він став одним із наймогутніших навчальних закладів, ще більш відомим та успішним, процвітаючим та сильним.

Я дуже рада, що мої студентські роки минають саме тут. За той час, який навчаюся в університеті, він став для мене рідним місцем, яке не хочеться залишати, адже я вже знаю тут кожен куточок, а стіни цього закладу, які за багато десятиліть ввібрали в себе славу та силу знань, неначе дихають мудрістю. Щоразу, коли мене питають де я навчаюся, я з гордістю та теплом в серці розповідаю про Сумський педагогічний університет імені А. С. Макаренка.

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Михайліченко Марина

Мій університет – моя гордість

Здається, ще зовсім недавно я закінчила школу та стала студенткою Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка. Одного з кращих вишів нашого міста. Цей день назавжди залишився у мене в пам'яті, оскільки був хвилюючим та одним з найщасливіших днів у моєму житті. Запам'яталася урочиста площа, де ми, першокурсники, стояли зі зляканими очима, міркуючи про те, що нас чекає впродовж цих, здавалося, довгих та непередбачуваних п'яти років. І ось посвята в студенти, нарешті я стала студенткою факультету іноземних мов. Добре запам'яталися перші лекції та заняття.

Звичайно перші дні були складними, ми не могли добре розібратися з розкладом, плутали аудиторії, а інколи навіть не могли знайти їх, але ми не здавалися, запитували старшокурсників, які не відмовлялися допомагати нам, хоча й робили це з посмішкою, жартуючи, що вони також були такими.

Минуло два роки відтоді, як я переступила поріг цього закладу, але в мене таке відчуття, ніби це було зовсім недавно. Аудиторії – великі, світлі та затишні. Крім того, забезпечені мультимедійними дошками та проекторами. Науково-педагогічний колектив цього університету масштабний та висококваліфікований, оскільки в нашому університеті працює 36 докторів наук, професори, 235 кандидатів наук, доценти, академіки, заслужені вчителі та інші. Та всі вони мають одну єдину ціль – передавати свої знання та забезпечити високою якістю підготовки майбутніх педагогів.

Більше того, мені подобається, що студенти не тільки здобувають знання, але й з великим задоволенням беруть участь в активному студентському житті університету. Оскільки регулярно проводяться різноманітні творчі заходи, конференції та інше. На мою думку, такі заходи допомагають студентам проявити себе та знайти нових друзів.

Сьогодні Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка є загальновизнаним лідером педагогічної освіти України. Тому я пишаюсь тим, що обрала саме цей університет та спеціальність учителя. І я впевнена, що через багато років я з гордістю буду згадувати мій університет, у якому минули найкращі роки мого життя.

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Савіна Світлана

Мій університет – моя гордість

Наша держава має великий потенціал вищої освіти. Як студентку, мене дуже цікавить навчання у нашій державі. Навчання – це дуже цікавий процес, йому потрібно приділяти багато часу та уваги. Надзвичайно важливо обрати саме те навчання, після якого ти можеш здобути потрібну професійну підготовку, тому що навчання формує подальший життєвий шлях. Тому, коли я була в старших класах, багато часу виділяла, для того, щоб визначитися: «Ким я хочу бути?», «Що я хочу робити?» і т. д. І звісно визначилася. Отже, нині я студентка Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка.

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка засновано у 1924 року за постановою Президії Сумського окружного виконавчого комітету. Спочатку тут викладалися курси. За невеликий термін працівники цього закладу (на той час, це був технікум) підготували 146 педагогічних працівників народної освіти.

23 лютого 1957 року наказом міністра освіти УРСР навчальному закладу було присвоєно ім'я видатного педагога й письменника, громадського діяча, уродженця м. Білопілья Сумської області – Антона Семеновича Макаренка. Від цього дня, університет й нині носить його ім'я. Пізніше було реорганізовано чотири факультети, такі як: історичний; мови й літератури; фізико-математичний; та факультет природознавства. Знаменним для розвитку інституту став 1962 рік, коли було створено факультет англійської мови з 5-річним терміном навчання, що пізніше перетворився на факультет іноземних мов. У 1978 році почав діяти музично-педагогічний факультет.

Сьогодні СумДПУ імені А.С. Макаренка – сучасний вищий навчальний заклад III-IV рівнів акредитації, що є одним із найбільших науково-методичних і культурних центрів Сумської області та Слобожанщини. У 2004 р. університет став лауреатом рейтингу вищих навчальних закладів України «Софія Київська».

У складі університету функціонують два інститути, п'ять факультетів, тридцять вісім кафедр, два навчально-консультаційні пункти. Навчально-виховний процес в СумДПУ здійснюється силами 475 викладачів, серед яких 37 докторів наук та професорів, 244 кандидати наук, доценти, 1 академік, 9 заслужених працівників освіти, народної освіти, фізичної культури і спорту України, 11 заслужених тренерів України, 7 заслужених діячів мистецтв, майстрів народної творчості, художників, лікарів, журналістів України.

До цього університету завжди приїздять іноземці, вони запрошують студентів на дискусію. Студенти мають можливість спілкуватися, задавати питання, які їх хвилюють. Вони обмінюються досвідами. Також багато студентів цього університету навчаються за кордоном.

Університет має пишатися своїми випускниками, які досягли неабияких успіхів. Стали біологами, математиками, фізиками, письменниками і т. д. Навчальний процес в СумДПУ імені А. С. Макаренка забезпечує високу якість підготовки кваліфікованих фахівців для закладів і установ освіти, науки і культури України тощо. Про ефективність досягнення цієї мети свідчить великий попит, яким користуються випускники навчального закладу на ринку праці.

Отже, я пишаюся, що саме я навчаюся в Сумському державному педагогічному університеті імені А. С. Макаренка.

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Мокренко Валерія

Мій університет – моя гордість

Уже три роки минуло як я вступила до Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка та стала студенткою факультету іноземної та слов'янської філології. Ніколи б і не подумала, що з такою жагою буду отримувати знання, проводити час у стінах рідного університету з радістю. За три роки ми всі стали однією дружною сім'єю, де нас вчать поважати один одного, любити мову та дітей.

Без сумніву, будь-який студент пишається своєю альма-матер, а особисто я пишаюся нашою історією, педагогами. Ось уже 92 роки університету! Скільки ж професіоналів, чудових педагогів він виховав. І я щиро сподіваюся стати однією з них. А скільки науковців, професорів, кандидатів наук нас

навчає зараз! Це велика честь бути їхніми студентами, адже вони передають нам безцінні знання та досвід. Викладачі нашого університету завжди надихають нас, вчать любити свою професію, підштовхують мислити креативно. Це справді є дуже важливим для мене, та за цей час деякі викладачі стали для мене прикладом для наслідування, духовними наставниками. З кожним днем я все більше поважаю професію вчителя, розумію важливість англійської мови, яку я вивчаю у нашому університеті. Тому я пишаюсь нашим педагогічним колективом, кожен член якого виховує, заохочує та мотивує своїх студентів.

Отже, особисто для мене бути студенткою Сумського державного педагогічного університету, бути частиною цієї великої родини – це велика честь. Я можу впевнено сказати, що мій університет – це моя гордість. Тож я вітаю усіх студентів, викладачів, працівників університету з його 92-ю річницею.

Жанр: лист

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Єрєтіна Леся

Лист до студента, який буде навчатися через 100 років

Доброго дня, шановний студенте!

До тебе звертається студентка з далекого 2016 року. Якщо ти читаєш цього листа, то я хочу тебе привітати, бо ти став студентом одного з найкращих університетів світу. Чому одного з найкращих університетів світу? Я тобі зараз розповім про нього, і ти все зрозумієш!

У 2016 році ВНЗ носив назву Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка. Можливо назва змінилася, але ти маєш знати, яку назву носила твоя альма-матер. Ця скарбниця знань була заснована у далекому 1924 році. Тільки уяви, яка це стара будівля. Ти повинен зберігати та цінувати цю красу. У тебе є надзвичайна можливість отримати гарні та якісні знання, які тобі будуть потрібні в майбутньому, не втрачай цю можливість здобути гарну освіту в цих стінах. У мої часи у складі університету функціонували два інститути, п'ять факультетів, тридцять вісім кафедр, два навчально-консультаційні пункти.

Ти станеш висококваліфікованим учителем, і в цьому тобі допоможе наш університет з якісним викладацьким складом. В університеті завжди були і будуть висококваліфіковані викладачі. І тут ти маєш можливість поповнити нішу знань. Я бажаю тобі гарного навчання та тільки високих оцінок в нашому університеті.

Успіхів у навчанні!

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Кульомза Катерина

Мій університет

Усім відомо, студентські роки найкращі в житті. Адже молодь енергійна, готова до нових вражень, емоцій та знань. Тому можна сказати, що університет – це місце духу вічної молодості. Його стіни буквально насичені позитивом, оптимістичним настроєм і невпинною жагою до знань. І навіть коли переступаєш поріг закладу, відразу помічаєш або навіть відчуваєш характерну атмосферу студентства, що витає в повітрі.

Варто зазначити, що наш університет готує справжніх професіоналів, які з гордістю можуть називати себе випускниками Сумського педагогічного університету імені А. С. Макаренка. Ґрунтовні знання, викладачі, які щиро люблять свою справу і виконують її докладаючи максимум зусиль – все це сприяє підготовці майбутніх фахівців. Майже в кожній аудиторії можна знайти технічне оснащення: комп'ютери, ноутбуки, проектори, інтерактивні дошки – що значно допомагають студенту і викладачу гармонійно організувати навчальну діяльність.

Не менш важливою характерною рисою нашої альма-матер є активне студентське життя. Воно представлене проведенням наукових конференцій, діяльністю різноманітних гуртків і семінарів. Крім того, самоврядування в університеті щороку пропонує цілу низку конкурсів, вистав, що допомагають проявити творчі таланти і знайти нових друзів.

Від себе хочу додати, що я не жалкую про рішення вступити саме до Сумського педагогічного університету імені А. С. Макаренка, бо переконана, саме тут у мене є унікальна можливість стати висококваліфікованим професіоналом – вчителем англійської мови.

**Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології
Гопка Вікторія**

Мій університет, мій факультет – моя гордість

Закінчивши коледж, я довго думала, де мені продовжити навчання. Я обирала між багатьма університетами, й обрала саме цей. Чула дуже багато гарних відгуків. Коли я подавала документи до університету, ставлення приймальної комісії мене приємно вразило. Я зрозуміла, що тут працюють дуже гарні та доброзичливі люди.

Звичайно, перші роки навчання давались мені дуже важко. На першому курсі в мене з'явилося багато нових та цікавих предметів, яких раніше не було. Окрім цього, я зустріла багато освічених та висококваліфікованих педагогів. Дехто говорить, що перша сесія – це дуже великий стрес та навантаження. Але я не можу з цим погодитись. Перша сесія мені далася дуже легко, тому що предмети були цікавими, і після ґрунтовної підготовки всі екзамени я склала успішно. На мою думку, все це завдяки нашим чуйним та розумним педагогам. У майбутньому я хочу бути саме такою, як вони. Для мене вони є взірцем та прикладом для наслідування.

Щодо мого факультету, я вважаю, що зробила правильний вибір. Адже саме він дає великі перспективи в подальшому житті.

Професія педагога дуже шляхетна. Педагог – це важлива постать для кожної дитини. Вона приділяє багато уваги і намагається зробити все можливе для того, щоб кожна дитина все знала, розуміла і в кінці могла скласти іспити на відмінно, бо це не тільки старанність учня, а й професіоналізм педагога.

Я пишаюсь тим, що я – студентка педагогічного університету!

Жанр: есе

Виконав: студент факультету іноземної та слов'янської філології

Білан Станіслав

Мій університет

Для мене університет – це другий дім і друга сім'я. Однокурсники і викладачі мого улюбленого філологічного факультету стали мені практично рідними. Люблю тебе, мій Університет! Я люблю свій факультет за атмосферу, створену там, за можливості, які він відкриває перед студентами. Я люблю викладачів факультету за доброзичливе ставлення до студентів і за те, що вони заохочують дискусії під час пар, замість того, щоб тиснути авторитетом.

Найголовніше надбання університету – це його люди. Студенти, аспіранти, викладачі, наукові співробітники, обслуговуючий персонал – усі вони роблять одну спільну справу. В нашому університеті працюють розумні, інтелігентні, доброзичливі, завжди готові прийти на допомогу люди. Для них, як і для мене, університет – і рідний дім, і улюблене місце роботи, і місце цікавих зустрічей. Університет – це храм науки, у якому реалізується дивовижна можливість займатися науковими дослідженнями, практично безкорисливо ділитися своїми знаннями. В університеті можна отримати та вдосконалити будь-які знання, а потім поділитися ними з людьми, яким це цікаво і потрібно. Тут ти маєш можливість зустрітися, обговорити якусь проблему зі своїми викладачами та друзями. В університеті можна провести все життя і ніколи про це не пошкодувати.

Мій університет – це мої однокурсники і друзі, з якими ділюся останнім і які тим же відповідають мені. З ними засиджуюся допізна в читальному залі бібліотеки, обговорюючи різні проблеми і готуючись до іспитів.

Можна коротко сформулювати все викладене: університет – це моє все.

Університет – це життя...

Жанр: есе

Виконав: студент факультету іноземної та слов'янської філології

Гігінеїшвілі Алекс

Мій університет

Я навчаюсь у Сумському державному педагогічному університеті імені А. С. Макаренка. На мою думку, він відповідає усім критеріям щодо навчального процесу та студентського життя.

Тут працюють професіонали своєї справи, у яких можна багато чого навчитися, та які створюють найкращі умови для здобуття цінних знань. Навчання – це дуже цікавий процес, який забирає велику частину часу та увагу, формує подальший життєвий шлях, професійну діяльність та впливає на якість самого життя в перспективі. Тому дуже важливо вчитися саме там, де зручно і де можна здобути потрібну професійну підготовку.

Вагомим аргументом на користь мого університету є активне студентське життя, регулярне проведення різноманітних творчих заходів, конференцій, наукового тижня. У нас в університеті є своє самоврядування, що інформує студентів стосовно навчального процесу та різних конкурсів, заходів тощо. Цікавими є спортивно-гумористичні змагання між факультетами, що сприяють кращому зануренню у студентське життя та допомагають проявити творчі таланти, а ще знайти нових друзів.

Загалом, я задоволений, що вступив до саме цього університету.

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Шевченко Анастасія

Я пишаюсь своїм університетом

Я вважаю, що для кожного студента університет – це другий дім. Я навчаюся у Сумському педагогічному університеті імені А.С. Макаренка, на факультеті іноземної та слов'янської філології. На нашій кафедрі навчається багато і хлопців, і дівчат. У майбутньому ми зможемо працювати вчителями у школі, чим зможемо допомогти дітям пізнати англійську та німецьку мову. Ми пишаємося своїми педагогами. Саме на нашій спеціальності такі чуйні, привітні, доброзичливі і досвідчені викладачі. Вони вчать нас правильно спілкуватися з дітьми, що знадобиться нам у житті та праці.

Університет дає нам опору, дарує тепло і радість.

Університет – це головна сходинка в нашому житті. Він формує характер, вчить нас правильно ставитись до навколишнього світу. Саме тут ми знаходимо справжніх друзів і кохання.

Це те місце, де ми переживаємо радості перемог і намагаємося приховувати гіркі сльози поразок. Вчимося долати труднощі та не зупинятися на досягнутому. У педагогічному університеті проходить безліч заходів: інтелектуальних, спортивних та розважальних. Саме такі заходи роблять нас дружними, згуртованими.

Ми завжди будемо пам'ятати безтурботні університетські роки, наші аудиторії, коридори, де готувалися перед здачею сесії, наших викладачів і одногрупників, які стали рідними людьми.

У цьому році наш університет відзначає свій 92-річний ювілей.

Я пишаюся тим, що навчаюся в цьому вищому закладі – університеті зі своєю історією і традиціями.

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Ващенко Ірина

Мій любий університет

Навчання в університеті – це дуже цікавий та клопіткий процес, який забирає велику частину часу, сил та уваги. Та воно того варте, бо навчання формує наше майбутнє, подальший життєвий шлях, професійну діяльність та впливає на якість самого життя в перспективі. Також саме в період навчання в університеті ми остаточно формуємо наш світогляд, життєву позицію, набираємося безцінного життєвого досвіду. Тому дуже важливо вчитися саме там, де цікаво і де можна здобути потрібну професійну підготовку.

Я навчаюся у Сумському державному педагогічному університеті імені Антона Семеновича Макаренка. Він знаходиться на мальовничій околиці міста, де затишно і нема сторонніх відволікаючих факторів.

Мій університет відповідає усім критеріям щодо навчального процесу та студентського життя. По-перше, він має четвертий рівень акредитацій, що означає його високий статус та надання можливості здобуття дипломів магістра. По-друге, в моєму університеті дуже розгалужена система навчальних напрямків. Я вважаю, що це дуже добре, адже є можливість вибору з багатьох варіантів

Ще одним вагомим аргументом на користь мого університету є активне студентське життя, регулярне проведення різноманітних творчих заходів, конференцій, зустрічей з відомими людьми. Студентське самоврядування намагається кожного року покращувати умови навчання і відпочинку студентів, також проводять безліч заходів, що сприяють кращому зануренню у студентське життя та допомагають проявити творчі таланти, а ще знайти нових друзів.

Окремим словом треба відмітити, що мій університет має кілька гуртожитків для тих студентів, що приїхали з інших міст, чи, навіть, з інших країн. Вони мають змогу на період навчання жити недалеко від самого університету в добре обладнаних кімнатах.

Я вважаю, що мій вибір університету був правильний, і на разі я маю змогу не тільки здобувати якісну освіту, а ще й розвиватися творчо в найкращому в Україні – Сумському педагогічному університеті імені А. С. Макаренка.

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Ворожбит Любов

МІЙ УНІВЕРСИТЕТ – МОЯ ГОРДІСТЬ

Після закінчення школи всі ми, колись однокласники та друзі, розлітаємося, як пташенята, та йдемо навчатися у різноманітні навчальні заклади. Неважливо, що це за установа, але для кожного, хто здобуває там освіту, вона найкраща з усіх.

Для мене таким є тепер мій рідний університет – СумДПУ імені А. С. Макаренка. Тут я навчаюся вже другий рік, і зрозуміла, що мені буде важко його покидати. Адже стало так звично відвідувати лекції, семінарські заняття, виховні заходи, концерти, бачитися з одногрупниками та викладачами, що викинути це зі свого життя не те щоб вийде, а просто не захочеться. Кажуть, що студентські роки – золоті, найкращі. Я цілком підтримую цю думку, бо навіть, не зважаючи на велику кількість навчальних дисциплін та занять взагалі, навчання приносить деяку радість та задоволення. Наприклад, якби я не вступила на філологічний факультет, то ніколи б не змогла познайомитися з величезною кількістю художньої літератури, як української так і світової (давньої, класичної, модерної). Але, можливо, це лише тому, що я люблю читати. Також хочеться сказати, що у нашому навчальному закладі найкращі викладачі. Вони не лише спеціалісти своєї справи, а й дуже цікаві особистості, з хорошим почуттям гумору.

На останок хочу сказати, що я дуже люблю свій університет, бажаю, щоб він працював якомога довше, поповнював Україну освіченими педагогами-фахівцями та й далі розширювався та розвивався.

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Григоренко Анастасія

Чому ми любимо свій рідний університет?

Сумський державний педагогічний університет імені Антона Семеновича Макаренка був заснований у далекому 1924 році. Це вищий навчальний заклад має як інститути так і факультети, які присвячені різним напрямкам розвитку

студентів. Завдяки викладачам високого професіоналізму, ми можемо бути впевнені, що молоді фахівці впораються з будь-якими труднощами.

Ефективний процес навчання забезпечують 500 викладачів, серед яких 28 докторів наук, професорів та 280 кандидати наук, доценти, 2 академіки. За багато років свого існування наш університет пізнав різні часи та становища суспільства, але ніякі обставини не могли зламати постійну тягу до знань, до пізнання чогось цікавого та нового.

Отже, ми можемо пишатися тим, що навчаємось в одному з найстарших університетів України.

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Віташ Ірина

Університет майбутнього!

Зовсім недавно я вступила до вищого навчального закладу. Навчатись тут хоч і важкувато, але бувають і веселі моменти. На парах я стараюсь уважно слухати викладачів, та при цьому я нерідко поринаю у свій внутрішній світ і думаю, фантазую...і триває це рівно доти, доки викладач не зробить мені зауваження. Але от людина я така – люблю помріяти. І відбувається це коли хочеш і де хочеш: і перед сном, і в маршрутці, і під час вечері... Темою цих роздумів може бути що завгодно. І наразі з моєї голови не сходить питання: а яким же буде мій навчальний заклад років так через... 50? Це питання крутилося, вертілося у моєму мозку і утворило в моїй уяві незвичайну картину, якою я хочу поділитися з вами.

Навчаючись ще у п'ятому класі я терпіти не могла математику. І зараз, навчаючись на першому курсі Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка, моє ставлення до цього предмета зовсім не змінилося. От чому я віддала перевагу філологічному факультету, а не якомусь фізико-математичному. Оті всі рівняння, формули, гіпотенузи – це щось жахливе і надзвичайно нудне. Так от, я, підпорядковуючись нез'ясованим обставинам, вважаю що цей факультет, можливо... закриють! Чому я так вважаю? Та тому, що мені жаль бідних дітей, яких випускники нашого вузу примушуватимуть вчити катети і гіпотенузи. Тому я маю отаке припущення.

Я дуже люблю поїсти. Особливо коли я не вдома, а на навчанні. Особливо під час пар. І, хапаючись за живіт, уявляючи при цьому порцію борщу, я задаюся питанням: чи добудують коли-небудь при нашому університеті ще одну їдальню? Адже нині у нас є вже одна, але там страшенні черги, особливо на великій перерві. Можливо, через 50 років студенти і відсвяткують її урочисте відкриття.

Кожен студент прекрасно знає, як болить рука під час написання конспекту... Нереально болить, бо ми, сумлінні студенти, прагнемо записати кожне слово із уст викладача! Вчені вже вигадали комп'ютери, мікрохвильові печі, цукерки, від яких синіє язик та багато чого іншого, подекуди навіть безглузлого. Та через пару десятків років, коли я сама стану педагогом, гадаю, наш педагогічний прославиться появою на партах учнів такого пристрою, який записував би навчальні терміни лише за допомогою думки. Наскільки легше було б учитися, їй-Богу!

Бувало, підіймаюся сходами на четвертий поверх університету, і так тяжко, особливо, коли окрім конспектів несеш ще й змінний одяг на фізкультуру. І в цю ж хвилину згадуєш супермаркети, де східці самі несуть тебе. Можливо, таке чудо з'явиться і у нас?

Як же тяжко готуватися до сесії. Прочитав одну тему – почуваєшся всезнаючим генієм. Як тільки приступаєш до опанування іншої, то вже і не

знання у тебе, а розварена гречана каша, яку студент, засидівшись в Інтернеті, забувся зняти з електричної плитки. Зараз рідко у кого немає такого носія інформації, як звичайна комп'ютерна флешка. А тепер уявімо крихітну таку наклейку, володар якої, розмістивши її у себе на лобі, прямо під час контрольної роботи міг би зчитувати з неї інформацію! Такий винахід гарантував би студентам здоровий сон, що є не менш важливим, ніж клопітке навчання. Не спиш ночами, вчиш, б'єшся в агонії від надлишку знань, помираєш... потім знову вчиш... Так, це дуже складно. Прогрес не стоїть на місці, тому все можливо.

От погодьтеся зі мною, що навчальна програма має містити не лише «суху лекцію», а й такий матеріал, яким можна було б зацікавити найлінівішого студента. Тому, через 50 років пара має бути такою: 45 хвилин для ознайомлення з власне наукою + перегляд цікавого фільму на основі навчального матеріалу, якщо, звісно, такий можна буде знайти. Гадаю, так університет значно рідше страждатиме від прогулів занять своїми вихованцями.

Органам влади міста Суми добре відомо, як холодно буває взимку, особливо у приміщенні, батареї якого – і ті, тремтять від ознобу. Маю надію, що в майбутньому нашим учням уже не доведеться сидіти на лекціях в куртках, обв'язавши шию щільним шарфом.

І попри все я впевнена, що наш навчальний заклад у майбутньому, як би там не було, буде лише процвітати, його стіни заповнюватимуть все нові і нові розумні й талановиті студенти, які не допустять занепаду моєї альма-матер.

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Суботіна Аліна

Мій університет – моя гордість!

Літо 2015 року. Для когось настала пора довгоочікуваних літніх канікул. Для мене ж це літо означало кінець безтурботного шкільного життя і початок вже дорослої студентської пори. Іспити складені й атестат отримано. Ми ж, вчорашні школярі, стоїмо на роздоріжжі. Тепер нарешті ми повинні обрати шлях до майбутнього.

Мій вибір дався мені легко, я зовсім не розглядала інші варіанти. В 11 класі твердо знала, що піду в наш рідний Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка на факультет іноземної та слов'янської філології.

Я жодного разу не пожалкувала, що мій вибір упав саме на цей навчальний заклад, адже Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка є одним з провідних наукових і культурних центрів області. Це найстаріший ВНЗ III-IV рівнів акредитації в нашому місті Суми. Тут є всі умови для оволодіння сучасними методиками викладання, педагогічними новаціями з широким використанням комп'ютерних технологій. Фонд бібліотеки університету, який нараховує більше 1 мільйона примірників, визнано одним з найунікальніших в області. Це навчальна, методична, художня література, наукові праці та періодичні видання. Працює 5 спеціалізованих читальних залів. Окрім цього, існує власне видавництво, де видаються наукові збірники ВАК України, підручники, посібники та методичні розробки.

У 2015-му році я була свідком блискучої перемоги нашого педагогічного на шоу СтудДенс. Мені довелося взяти участь в зйомках репортажу з цього приводу. Студенти факультету мистецтв показали вищий клас з хореографії. Тому я не мала сумнівів, що перемога буде за нами.

Навчатися саме на нашому факультеті дуже складно, але разом з тим цікаво, адже предметом нашого дослідження є слово. У нас працюють чудові викладачі, які віддані своїй справі та університету. Я дуже вдячна за ті знання, які я отримую в стінах рідного педагогічного.

Жанр: лист

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Кириленко Світлана

Лист до студента, який буде навчатися через 100 років

Доброго дня Вам, нащадки, мої майбутні колеги – освітяни!

Я сподіваюся, що мого листа читають такі ж завзяті і наполегливі, як і я студенти двадцять другого століття, які пам'ятають історію своєї alma mater.

Сподіваюсь, що все у вас гарно, мирно і щасливо. Заздрю! А я з товаришами навчаюся в буремних двадцятих, в епоху революції Гідності. Є щось сакральне в тому, що й наш університет, який був створений в грудні 1924 року, як Вищі педагогічні курси, починав свою діяльність в такі ж непрості часи. Але я щаслива, бо можу сама творити історію своєї країни і робити все, щоб вам жилося добре, затишно і спокійно.

Чому я вирішила стати вчителем? Бо всі дороги – від шкільного порога. І всі ключі до Всіх духовних багатств світу – у нього, шкільного наставника.

Учитель – це те джерело сили, яке змушує рухатись машину суспільства.

А ще я пам'ятаю багатьох своїх учителів, які не тільки навчали, а й виховували людяність, почуття вдячності й любові до своєї Батьківщини.

Я прагну приймати активну участь у збереженні моральних і духовних надбань свого народу, продовжувати кращі традиції розумного й доброго, розкривати перед дітьми невичерпну силу знань і безсмертних моральних цінностей. Хочу служити дітям як Песталоцці й Корчак, Сухомлинський і Макаренко та багато інших відомих – вчителів.

Пишу Вам, мої майбутні колеги-освітяни, та й сама собі думаю якщо педагогічний університет існує, отже, й професія вчителя також. Але б хотілося більше дізнатися про Вас, студентів двадцять другого століття.

Як студента-філолога, мене цікавить – чи дружите Ви з українською мовою? Чи піклуєтесь про здоров'я рідного слова, оберігаєте його коріння, лелієте його цвіт? Чи в ваш час всі в Україні розмовляють універсальною мовою всіх землян, як обіцяють фантасти, а українська мова вивчається тільки істориками?

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка. З гордістю пишу назву свого навчального закладу, а самій кортить дізнатись – яким він став у двадцять другому столітті? Якими здобутками нашого з вами «Універу» Ви можете пишатись?

У наш час реальність змінюється у нас на очах, а що вже говорити про Ваш час. І може Ви існуєте в віртуальній хмарній реальності Інтернету? І мій лист читають не людські створіння, а запрограмовані на педагогічну працю роботи зі штучним інтелектом, яким байдуже до найскладнішого вміння вчителя – бути людиною.

І все ж, Бог створив нас за своєю подобою. І тільки вчитель – людина зможе передати невичерпну силу знань, передати часточку власного досвіду, що допоможе вижити в найскладніший час. Такими вчителями є і мої університетські викладачі. Бажаю й Вам, нащадки, таких учителів.

Закінчуючи листа, хочу сказати, що й через роки пам'ять буде повертати нас до найкращої пори життя – нашого «Універу». І це завдяки Вам, дорогі викладачі. Невипадково дуже влучно сказав великий гуманіст Іван Франко: «Учителем школа стоїть». Так було й буде завжди.

Сподіваюся на зустріч в майбутньому.

Щиро Ваша колега Світлана Кириленко.

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Гвоздецька Анна

Мої перші враження про університет

Мабуть, розпочати варто з того, що школа мені набридла ще тоді, коли я була в 9 класі. Учительський колектив до того часу кардинально змінився й навчання стало нестерпним. Крім того, тоді ще існувала 12-річна система освіти й у мене навіть з'являлися думки щодо закінчення останнього класу екстерном. Тому я дуже зраділа поверненню попередньої програми навчання. Останні роки я готувала себе до вступу в університет і в 11 класі всі мої роздуми та мрії були спрямовані на студентське життя та вивчення тих предметів, які мені дійсно стануть у нагоді в моїй кар'єрі. Усе літо я чекала того, як переступлю поріг альма-матер та почну робити щось корисне для себе та суспільства. Нестерпними мені видавалися останні дні очікування перед першим днем навчання в університеті. І все-таки вони були не даремними. Зовсім інша атмосфера, викладачі, які сприймають тебе за дорослу людину,

відсутність перегонів коридорами закладу та криків – що може бути краще? Університет – місце, в якому людина проявляє всі свої приховані резерви й починає самореалізацію. Для цього я обрала вищий навчальний заклад, який, на мою думку, мав і має для цього все необхідне. Це – Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка. Гарні відгуки звичайних людей – найкращий привід звернути увагу на навчальний заклад. Те, що я побачила, коли прийшла в перший день занять – різні корпуси, серед яких новачкам важко знайти свій.

Думаю, що варто звернути увагу на предмети, які стосуються саме моєї професії. На щастя, вони усі важливі для мене як майбутнього вчителя. Я розумію значення кожного з них і на парах мені хочеться дізнаватися більше. Але, на мою думку, деякі предмети могли б викладатися краще, ніж зараз. Так, з одних дисциплін завдання робиш вдень і вночі, пишеш нескінченні конспекти, шукаєш інформацію, а з інших в зошиті не налічиш лекцій та семінарів навіть на п'ять сторінок! Та від цього вільного часу не додається. Окрім навчання, студентське життя передбачає якусь університетську діяльність. Тому час витрачається на біганину до деканату, банку, який завжди вітає нас своїми довжелезними чергами, бо в інше відділення піти не можна, а якщо пропустив пару, то ще й медичного центру, адже довідки видаються тільки там, а лікаря на місці може й не бути.

Також один з корпусів університету, ніби лабіринт Фавна, манить та спантеличує студентів своїми загадковими коридорами та сходами. Але не має нічого кращого, ніж вхід до будівлі центрального корпусу! Не можна не згадати дорогу до стадіону! Ідучи на пару, ти заряджаєшся бадьорістю дивлячись на зелену територію з квітами та охайними газонами. Але, скільки можна про мінуси? У нашому житті й без цього вистачає негативу, тому варто сказати про позитив. А він полягає в тому, що більшість викладачів – професіонали своєї справи, які все життя присвятили улюбленій роботі й намагаються передати студентам такий цінний для них досвід. Також університет проводить багато культурних заходів, які не тільки можна

відвідувати, але й брати в них участь. Особисто мені це подобається, адже я не хочу сидіти вдома, нічим не займатися й просиджувати все життя штани в очікуванні дива. Треба користуватися шансом та можливостями, які нам дає університет.

Найголовніше моє враження – відчуття свободи, незалежності, усвідомлення зробленого вибору. Я сама пішла в університет. Саме мені потрібні знання для подальшої самореалізації та розвитку. Я керую своїм життям, а університет спрямовує мене в потрібне та правильне русло.

Жанр: лист

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Новікова Валерія

Лист із майбутнього першокурсника СумДПУ імені А.С. Макаренка

До навчання лишалися лічені дні. Дівчина нервово перебирала щойно куплені зошити та намагалась налаштуватися на робочий тиждень. Раптом на столі вона побачила конверт, котрий отримала відразу після вступу. Вона посміхнулась і розгорнула його. Там лежало привітання від дирекції університету, запрошення на навчання. Та раптом вона побачила аркуш паперу, котрий був прикріплений на зворотній стороні конверту. Чому раніше вона його не бачила? Студентка розгорнула аркуш паперу та швидко пробіглася очима по рівним рядкам. Від прочитаного її настрої покращився, а сумніви щодо свого вибору остаточно розвіялись... Вона зручно сіла на улюблене крісло та почала читати лист. Адже це було незвичайне послання:

це був текст із майбутнього, котрий дивним чином потрапив до її конверту саме тоді, коли вона так цього потребувала....

«Вітаю, любий першокурснику! Колись давно я була на твоєму місці, відчувала те ж, що й ти сьогодні: страх перед майбутнім, невизначеність, невпевненість, сумнів у тому, чи правильний зроблено вибір? Мушу тебе запевнити – правильно!

Двері, в які ти заразходиш, приведуть тебе у світ науки, любові до своєї професії та високого професіоналізму. У стінах цього університету ти відчуєш не тільки всю красу вчительської професії, але і її складність, багатогранність та особливість. Не стільки важливо опанувати всі складні науки, а навчитися бути справжньою людиною, принциповою, відповідальною, щирою, терплячою, наполегливою. Не лякайся такої кількості вимог: тут ти зустрінеш людей, котрі, тримаючи за руку, проведуть тебе шляхом навчання до своєї мети. Тут ти знайдеш друзів, наставників, справжніх вчителів, котрі вклатимуть в тебе лише найкраще.

Наш університет носить ім'я незвичайної людини. Постать А. Макаренка в історії світової педагогіки знаходиться поруч з іменами М. Монтесорі, Д. Дьюї, Г. Кершенштейнера. Він свідомо обрав нелегкий шлях вчителювання, присвятивши своє життя роботі з нелегкими дітьми. «Навчити людину бути щасливим, – стверджував він, – неможливо. Але виховати її так, щоб вона стала щасливою, цілком можливо». Не чекай від цих стін унікального секрету щастя та успішного життя. Ти не отримаєш тут цього, натомість матимеш щось більш цінне: можливості розвитку, реалізації своїх творчих та наукових здібностей. І це не пусті слова! Поглянь на список відомих випускників університету – тут і спортсмени, і телеведучі, і заслужені артисти України, і політики, і журналісти...

Якщо раптом ти зрозумієш, що педагогіка – не твоє, широкі двері життя не зачиняться перед тобою. Адже отримана освіта сформує в тобі стійке бачення свого майбутнього.

Впевнена, що перед читанням цього листа ти сумнівалась, нервувала і зважувала всі плюси та мінуси свого рішення. Усі стикаються з таким: в юності так важко зрозуміти правильність своїх кроків! Але я запевняю тебе – цей університет подарує тобі найкращі роки, котрі ти будеш згадувати протягом усього свого життя як найкращий етап свого життя. Повір мені, адже я – це ти, але я пройшла вже через все, що лише чекає на тебе: опанування найпрекраснішої і найскладнішої професії, занурення в світ психології, педагогіки та мови, розуміння світу та пошук свого місця в ньому».

Жанр: есе

Виконала: студентка Інституту культури та мистецтв

Кійко Вікторія

Мій університет – моя гордість

Університет – це головний вибір у житті кожної людини. Ставши на порозі дорослого життя, треба зробити той відповідальний крок, який визначить подальшу долю. Я впевнена, що мій вибір правильний.

Зараз я навчаюся на 3 курсі інституту культури та мистецтв. Музика мені подобалася з раннього дитинства. Закінчивши школу, я остаточно визначилась з професією. У 2014 році я вступила до Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка. І тут розпочалося моє студентське життя. Кожен день в університеті був особливий, він приносив нові знання, нові завдання. Допомогали мені в цьому справжні майстри своєї справи. Кожен

викладач – яскрава особистість, високоосвічена людина, яка в будь-який час прийде на допомогу.

Під час навчання я зустріла багато друзів. Ми з радістю залишалися після пар грати та співали знамениті твори багатьох композиторів. Наш університет дає змогу людині розвиватися в багатьох напрямках. Студенти беруть участь у конкурсах, концертах, обласного та республіканського рівня, на яких посідають призові місця. Наш університет відомий за межами України. У нашому університеті навчаються багато іноземних студентів.

Я всім рекомендую вступати до Сумського педагогічного університету ім. А.С. Макаренка, ви отримаєте якісну освіту та зможете розкрити свою особистість.

Жанр: есе

Виконала: студентка природничо-географічний факультету

Лобода Галина

Університет майбутнього

Саме навчання є дуже цікавим, складним та вельми важливим процесом, який формує подальший життєвий шлях, професійну діяльність та впливає на життя в цілому. Тому дуже важливо вчитися саме там, де комфортно і де можна здобути потрібну професійну підготовку. Особисто я навчаюсь в Сумському педагогічному університеті ім. А. С. Макаренка, і вже третій рік переконуюсь у тому, що саме цей університет має всі шанси стати університетом майбутнього, оскільки саме він має кваліфікованих працівників, які не просто працюють – а працюють із студентами,

відповідальних організаторів та старанних учнів, які щодня допомагають розвиватися університету та вдосконалюватися. Звісно, моя модель університету відрізнятиметься від вже існуючого й не стане повною копією, оскільки я керуватимусь тільки певними принципами його функціонування та організації.

Оскільки університети створено для навчання студентів, тож мають бути створені комфортні умови для самопочуття учнів та опанування ними нового матеріалу. Тож добре освітлені, теплі аудиторії, найновіше технічне обладнання, зручні меблі – саме це і є зовнішній вигляд університету майбутнього. Щодо обладнання, то це стосується не стільки комп'ютерів, проекторів та іншого, хоча це теж дуже необхідно. Також мають бути електронні книги запису на прийом до декана кожного факультету, його заступників, завідувачів та працівників кафедри. Це зекономить час студентів та викладачів і припинить безперервний потік учнів на кафедри.

Викладання має здійснюватися кількома мовами, включаючи окрім української, російської та англійської, ще й французьку та іспанську, а для філософів – грецьку та латину. Це уможливить читання багатьох творів в оригіналі, для більш повного їх розуміння. А також виїзд для продовження навчання чи роботи за кордон без будь-яких мовних проблем.

Студенти повинні мати гуртожитки, забезпечені всіма необхідними умовами для життя, при чому там проживатимуть усі студенти, а не лише іногородні для об'єднання та максимального занурення в наукову атмосферу.

В університеті «Єдинства» в Індії існує такий вислів: «Тат твам аси», що в перекладі означає: «Ти той чого ти хочеш». Тому, попереду все збудеться, все що ми хочемо, и про що мріємо.

Отже, всім університетам бажаю якісних перетворень, наукових досягнень, гідних випускників, які прославлять університет у близькому майбутньому.

Жанр: есе

Виконала: студентка Інституту культури та мистецтв

Чорна Людмила

Мій університет

Університет займає вагоме місце в житті людини і впливає на формування особистості, розвиває найкращі якості: відповідальність, цілеспрямованість, повагу до себе та інших.

У цьому році наш університет імені А. С. Макаренка святкує 92-гу річницю з дня заснування. СумДПУ має четвертий рівень акредитації, що означає його високий статус. У нашому навчальному закладі найкращі викладачі: справедливі, турботливі, завжди готові прийти на допомогу. Кожен з них – майстер своєї справи, який вкладає у заняття частинку своєї душі. Наш університет – велика родина, в якій є свої звичаї, традиції та свята. Нам ніколи не буває нудно, адже дуже часто проводяться тематичні вечори, концерти та конкурси. До послуг студентів чудова бібліотека, де ми можемо поринути у звабливий світ знань. Ми маємо свій прес-центр та радіо, що інформує студентів стосовно навчального процесу та різних заходів. Спортивно-гумористичні змагання між факультетами сприяють кращому зануренню у студентське життя, допомагають проявити творчі таланти та знайти нових друзів. Наш університет відповідає всім критеріям навчального процесу, що формує подальший життєвий шлях, професійну діяльність та впливає на якість життя в перспективі. Знання, які ми отримаємо, ні з чим не порівняти. Друзі, яких ми тут знайдемо, залишаться з нами на все подальше життя. А що найголовніше – змінимося ми, здобудемо професію і великий життєвий досвід.

Університет – це велика школа життя. Він дає нам гідну освіту, чимало можливостей для саморозвитку та самореалізації. Я люблю свій університет і вважаю, що мій вибір був зроблений правильно.

Жанр: есе

Виконала: студентка Інституту культури та мистецтв

Острівна Дар'я

Мій університет – моя гордість!

«Життя прожити, не поле перейти», саме ця мудрість пояснює нам, яке ж все-таки важке та тернисте життя. І саме тому, треба мати неймовірний багаж досвіду, знать та амбіцій в себе за плечима, аби досягти того, про що мрієш. Усе шкільне життя я мріяла, що оберу собі творчу професію і порину з головою в навчання та вдосконалення цієї справи. Саме тому я вступила у найдобріший, найпозитивніший та найдосвідченіший державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка. Професію педагога я вважаю однією з найважчих, адже саме від нас залежить життя і подальший успіх наших вихованців, а це велика відповідальність. Та не дивлячись на важкість, я впевнена, що мій ВНЗ дає достатньо якісний рівень знань і виховує в нас ідеали педагогічної діяльності. Окрім цього, педагогічний університет – це перлина талантів, які досягають неймовірних успіхів. Їм допомагають розкритися та засіяти, якимось, по-новому. Тож навчаючись у цьому закладі, я впевнена, що я отримую гідну освіту не тільки як педагог, але і як особистість.

Є у місті Суми, чарівна установа,

Де люди ходять радісні, веселі та драйвові,
Туди приходиш за знаннями і пізнаєш життя:
«Мій рідний педагогічний» - повторюю знов я.

Розумні та кмітливі викладачі у нас,
Студенти бувають ліниві, але це не про нас,
Успішні й щасливі ми станемо для вас,
Й ніколи не забудем, знову ж таки вас.

Ми виховуємо в собі справжні ідеали,
Щоб усі пишались, якими ми стали,
Крокуємо з часом однією ногою,
І віримо в те, що зустрінемось скоро.

Жанр: есе

Виконала: студентка факультету іноземної та слов'янської філології

Ващенко Ірина

Мій університет – моя гордість!

Навчання в університеті – це дуже цікавий та клопіткий процес, який забирає велику частину часу, сил та уваги. Та воно того варте, бо навчання формує наше майбутнє, подальший життєвий шлях, професійну діяльність та впливає на якість самого життя в перспективі. Також саме в період навчання в університеті ми остаточно формуємо наш світогляд, життєву позицію,

набираємося безцінного життєвого досвіду. Тому дуже важливо вчитися саме там, де цікаво і де можна здобути потрібну професійну підготовку.

Я навчаюся в Сумському державному педагогічному університеті імені Антона Семеновича Макаренка. Він знаходиться на мальовничій окраїні міста, де затишно і нема сторонніх відволікаючих факторів. Мій університет відповідає усім критеріям щодо навчального процесу та студентського життя. По-перше, він має четвертий рівень акредитацій, що означає його високий статус та надання можливості здобуття дипломів магістра. По-друге, в моєму університеті дуже розгалужена система навчальних напрямків. Я вважаю, що це дуже добре, адже є можливість вибору з багатьох варіантів

Ще одним вагомим аргументом на користь мого університету є активне студентське життя, регулярне проведення різноманітних творчих заходів, конференцій, зустрічей з відомими людьми. Студентське самоврядування намагається кожного року покращувати умови навчання і відпочинку студентів, також проводять безліч заходів, що сприяють кращому зануренню у студентське життя та допомагають проявити творчі таланти, а ще знайти нових друзів.

Окремим словом треба відмітити, що мій університет має кілька гуртожитків для тих студентів, що приїхали з іншого міста, чи, навіть, з інших країн. Вони мають змогу на період навчання жити недалеко від самого університету в добре обладнаних кімнатах.

Я вважаю, що мій вибір університету був правильний, і на разі я маю змогу не тільки здобувати якісну освіту, а ще й розвиватися творчо в найкращому в Україні Сумському педагогічному університеті імені А. С. Макаренка.

Жанр: есе

Виконала: студентка 631 групи природничо-географічний факультету

Бондаренко Тетяна

Мій університет – моя гордість

Я студентка Сумського державного педагогічного університету імені Антона Семеновича Макаренка. Кожен рік навчання тут підтверджує те, що я зробила правильний вибір. Педагогічний університет – це своєрідний мотиватор, що змушує діяти, боротися та кожного разу доводити право на існування твоєї особистості. Він не лише мотивує, а й дисциплінує та загартовує, що в майбутньому дасть змогу досягти успіху. Чому? Для мене університет – це друга домівка, де усі поважають та підтримують один одного. Тут мої друзі, що завжди допоможуть та підбадьорять. Кожен викладач – справжній майстер своєї справи. Намагаючись передати нам усі свої знання та досвід, він вкладає у заняття частинки своєї душі, щоб виховати нас справжніми педагогами. Викладачі – головна перевага нашого університету. Вони намагаються знайти та розвивати здібності кожного студента. До них можна звернутися у будь-який час, і вони допоможуть, немов ми – їх діти. Я обрала цей університет, бо знаю, що він дасть мені гідну освіту та чимало можливостей для саморозвитку та самореалізації. Важливо також те, що я можу не лише розвивати розум, а й збагачувати душу. Активне студентське життя не дає всидіти на місці ні хвилини. Ми, як, студенти, забезпечені усім необхідним для досягнення творчих успіхів. Ми маємо чудову бібліотеку, де можемо зануритися у звабливий світ знань. І для цього не потрібно бігати по місту у пошуках тої чи іншої книжки. Серед великої кількості гуртків можна вибрати той, який найбільше реалізує наші творчі амбіції. Університет – велика родина, в якій є свої звичаї, традиції та свята. Нам ніколи не буває нудно, адже дуже часто проводяться тематичні вечори, квартирники та конкурси.

Отже, я впевнена, що закінчивши університет, я отримаю стабільну, високооплачувану роботу, а звання «Випускник СумДПУ» буде гідно оцінене!

Жанр: есе

Виконав: студент 631 групи природничо-географічний факультету

Лисенко Олег

Мій університет - моя гордість

«І в нас є щось своє, нами і по-нашому зроблене для цивілізації світу; і своє є і в науці, і в мистецтві, і в суспільстві. Настане час, коли до нас будуть уважно прислухатися і на Заході»

(О. Потебня)

Продовжуючи думку видатного українського мовознавця, філософа та фольклориста, перш за все, відразу хочеться сказати, що для того щоб до нас «...прислухалися на Заході» необхідно, як на мене, щоб ми були почутими на батьківщині. Я вважаю, що будь-який успіх починається там, де раніше було багато невдач. Навчаючись на третьому курсі природничо-географічного факультету, я не раз чув від студентів невдоволення що до нашого університету та вищих навчальних закладів України в цілому. Відповідь маю лише одну: «Для того щоб навчитись необхідне бажання вчитись».

Йдучи коридорами свого університету я інколи уявляю скільки вчителів було підготовлено в його аудиторіях, скільки стежинок з усієї України ведуть

до його стін. Часто я чую від викладачів про молодих людей, які знайшли своє кохання завдяки тому, що обрали за мету навчання в Сумському державному педагогічному університеті імені А. С. Макаренка. Я з впевненістю можу сказати: «Це заклад, де дружба, повага, згуртованість студентів і викладачів, активна наукова та творча діяльність – кредо кожного факультету». Говорячи про природничо-географічний факультет, відразу згадуєш практику на Вакалівщині, Карпатах, під час яких ти знаходиш нових друзів, переживаєш надзвичайно позитивні емоції. Пісні біля вогнища стають звичайним явищем, а ранкові світанки повністю компенсують нічне безсоння. Не менш цікаво проходять звичайні робочі будні. Загалом, університет здійснює підготовку не лише висококваліфікованих вчителів і викладачів, а й справжніх друзів, порадників та просто людей з великої літери.

Особливої уваги заслуговують викладачі СумДПУ ім. А. С. Макаренка, адже більшість з них повністю віддають себе роботі та студентам, часто нехтуючи своїм вільним часом. У цілому я задоволений своїм університетом, сповнений надії в прекрасне його майбутнє, щасливий, що не помилився при виборі майбутньої професії.

Розділ II

**(до 93-ї річниці від Дня заснування
Сумського державного педагогічного
університету імені А.С. Макаренка)**

*Думки дитини
з маминого лона...*

Котик Віта, ФІСФ

Жанр: лист

Шановний, любий, дорогий!

Три роки тому я прийшла сюди, нікого не знаючи, одна в цілому студентському світі. Мені було боязко і лячно, адже це новий важливий крок у моєму житті, а я — сама. Ходжу по чужих коридорах, вештаюся по невідомих кімнатах з поки що незнайомими хлопцями й дівчатами, які не так уже й горять бажанням товаришувати, як ти в мої роки...

А ти допоміг мені. Спочатку все складалося суто із формальностей: «Доброго дня, шановні першокурсники! Я... доцент... професор... старший викладач... завідувач кафедри...».

Головою в холодну воду, чесно. Ось і всі емоції. Проте чим більше ми зустрічалися, тим глибше я занурювалася у бажану таїну нових знань, у світи нових душ, які поступово відкривалися мені. У них я бачила не просто фахівця своєї справи, а, наприклад, люблячу дружину, маму, мудру досвідчену жінку, або ж чоловіка — дотепного, інтелігентного, ввічливого (або не дуже), — кожного зі своїми грішками, що самі визирали стиха час від часу. Ти їх ретельно приховував, бо ти ж поважний, суворий.

Але я не зважала, бо саме в такі миті відчувала найповніший зв'язок між тобою, вчителю, і мною. Саме ти, любий вчителю (будь ти він або вона), запалюєш вогні світла духовного в цій будівлі, яка лише завдяки тобі зветься — університет. Ти і є єдиним незмінним рушієм цього складного механізму. Можливо, ти навіть недооцінюєш своєї ролі! Бо я (як і кожний із тисяч таких, як я) бачу і чую тебе, беру приклад, придивляюся, обдумую, будує ланцюжки здогадок «якою-бути-а-якою-не-варто»... Я люблю слухати історії із твого життя, правда! (Зауважу: не тому, що хочу зірвати пару.)

Мені цікаві твої думки, ставлення до тих чи інших явищ, подій. Я допитлива. Згадай себе у студентські роки! Ти — мудрий. Я твердо вірю в силу знань, які ти передаєш мені. Може ти сприймеш цей лист як безглуздий та картавий... Я лиш хочу, щоби ти зрозумів як сильно я ціную тебе, вчителю, і поважаю твою важку цікаву працю.

Мій університет — це і є ти — моя гордість і мій взірець! Адже коли я пригадую СумДПУ ім. А. С. Макаренка, я бачу твоє обличчя, а не Антона Семеновича.

Час, проведений із тобою, — це купа нових знань, але ж і синтезу думок, сплетіння життєвих понять і фактів, здійснених (і не зовсім) мрій, час ганебних падінь і великих перемог — моїх і твоїх. Я хочу, аби ти щоранку приходив у ці стіни, які стали мені теплішими лише завдяки тобі, і розумів, що це — наш із тобою університет — книга нашого спільного тут життя, руху споріднених душ. І наостанок повторюся: так, мій університет — це моя гордість, але саме ти, вчителю, запалюєш іскру в серцях і душах мільйонів таких, як я. Дякую.

P.S.: Ти ж не ображаєшся, що на «ти». Бо так — без формальностей, так — по-рідному.

Саларьова Аліна

Жанр: есе

Сумський державний педагогічний університет... Здавалося б, чотири звичайних слова, але ж яких. Це університет, у якому талановиті студенти, долаючи перешкоди, уперто йдуть до поставленої мети та черпають безцінний досвід; університет, у якому відточують педагогічну майстерність та дарують знання найрозумніші викладачі; університет, у якому кожен може знайти себе.

Швидкокрилим птахом проминають роки. Ще не встигли досхочу насолодитися студентським життям, а вже пора прощатися. Тільки три роки минуло у дорогоцінному «alma mater», а вже готові до дорослого самостійного життя. Уже маємо неабиякий досвід із наукової роботи, уміння працювати у колективі, безліч складених на відмінно іспитів, проте скільки мудрості ще необхідно досягнути...

Невпинний час стрімко крокує планетою і не оминає наш рідний університет, якому уже 93 роки. Є що згадати меланхолійними тихими вечорами, є над чим подумати, однак найважливіше – є чим пишатися, адже сьогодні Сумський державний педагогічний університет один із провідних на Сумщині у підготовці висококваліфікованих фахівців.

Сьогодні студентів тисячі, але ж колись їх було лише кілька десятків. Виринає в пам'яті перший випуск, воєнне лихоліття, відбудова. Одиниці знають, що у перші повоєнні роки викладачам і студентам довелося здійснити величезну, неоціненну роботу для відродження життя університету. Уявіть собі, заняття проходили в напівпідвальних кімнатах, студенти гуртувалися на лавах, наспіх зроблених ними ж.

Водночас життя рідного університету – це не лише ґрунтовний навчальний процес, а ще й захоплююче дозвілля: волонтерська робота, спортивні секції, креативні заходи, екскурсії, майстер-класи, змагання, конкурси – і звичайно, перемоги.

Саме таке багатство подій і творить безсмертну історію життя нашого рідного навчального закладу, наповненого радіощами, родинною атмосферою, теплими зустрічами, гідними вчинками, непідробними переживаннями.

Тож нехай гордо лунає поза межами стін навчального закладу, який завжди привітно зустрічає і гостей, і господарів, радісне: «Мій університет – моя гордість!».

Приходько Олеся

ФІСФ, 1 курс

Жанр: есе

Думки дитини з маминого лона

Ще не почався відлік мого життя, але я вже насолоджуюся перебуванням у стінах цього прекрасного закладу.

Перші враження дуже приємні: я чула стукіт маминих підборів, рівне дихання і різні слова вітання: «добрий день», «goodafternoon», «gutenTag». Маминими очима я бачила великі й ошатні кабінети, безліч книг, монітори, зручні стільці й «інформовані» столи. Коли весняний промінь лагідно грався з маминим білявим волоссям, я теж хотіла з ним бешкетувати, тому штовхала мамин живіт, щоб сонечко бавилося із моїми ніжками, голівкою... Таке відчуття, що я була в подвійному оберезі: мамине лоно й стіни педагогічного університету. Інколи до моїх вушок долітала гра на музичних інструментах, веселі спортивні змагання, математичні формули і рівняння, а носик ловив дивні хімічні препарати. Зате подвір'я вищого навчального закладу огортало пахощами квітів, веселими розмовами студентів, голубизною неба, гуркотом транспорту.

Усе це таке близьке і рідне. І, можливо, це ніколи не виходило з моєї пам'яті, а вже через 17 років душа і серце привело мене сюди — у Сумський державний педагогічний університет ім. А.С. Макаренка.

Роєнко Дар'я

Природничо-географічний факультет

Жанр: поезія

Лист до майбутнього студента СумДПУ

Тепер і Ви – майбутні педагоги,
України-неньки сильне Ви крило.
Вам дана честь відкривать дороги
В руках Ваших знань б'є джерело!
Ці стіни вже бачили не мало,
Чули сотні лекцій, авторів,
Пороги університету зустрічали
Студентів різних і викладачів.
Обрали Ви шлях на все життя
І альма-матер з Вами на роки.
Оберігайте, бо Ви її дитя,
Тепер Ви джерело мудрої ріки.

Залиште згадку про себе, і на совість,
Щоб пам'ятали Вас різні покоління,
Бо мій університет – то моя гордість,
Який скоро зустріне вже століття!
Всі не смілі сподівання залишайте,
Йдіть вперед, збирайте знань плоди,
Славу альма-матер примножайте,
Бо твій університет то ти!

Горпинченко Олеся

Факультет іноземної та слов'янської філології (слов'янське відділення)

Жанр: поезія.

А в нас же Є УСЕ СВОЄ

А в нас же Є УСЕ СВОЄ:

Й викладачі, і кандидати,

Професори та доктори –

У нас все є, все є своє.

І завжди радісно, коли

Сидиш на парі, захопившись,

Та до науки долучившись,

Ідеш до знань роки й роки.

Отак от швидко опинившись
Уже під час магістратури,
Ти знаєш всі літератури,
А рідною аж загордившись.
Пізнав ти всі термінатури,
Твори Столбіна та Положія,
Скорика ще й Гризуна, –
Та ж не злічити їх скульптури!..

Отак філфак уже здавна
Випускає яскраві зірки,
Вчили ж яких наші доктори! –
Низький їм уклін доземна.

Доклали зусиль до науки
Дорогі педагоги-майстри,
Без яких університету нікуди,
А з якими можна і «там», і «туди».

Коли кажеш про «свої» заслуги,
Які ж ніби тобою зроблені,
Пригадай, ким вони ковані,
І вшануй вчителів щирі руки.

Різні перепони подолані,
А сьогодні річниця – свято, –
Побажай універу років багато
Пускати міцні свої корені!

Горпинченко Олеся

Факультет іноземної та слов'янської філології (слов'янське відділення)

Жанр: нарис.

Тонкий натяк

Мій батько – тракторист-механізатор – дуже любить читати. Часто мені здається, що в середині нього живе професор, який мріє зробити вченою і свою дочку. Після перегляду чергової газети, Микола Іванович завжди вказує, на яку статтю треба звернути особливу увагу, бо там надважлива інформація, без якої подальше життя апріорі неможливе. І от я чую: «На, візьми газету, прочитай. Цей депутат закінчив ваш педагогічний». Говорю у відповідь: «Батьку, я не мрію опинитися в політиці». На що Микола Іванович мудро каже: «Суть не в цьому. Нардеп навчався у Сумах, у педагогічному, а опинився он-де – в політиці. Завдяки вашому університетові можна багато чого досягти, в будь-якій сфері...»...

Зрозуміла, це тонкий натяк на те, що мій університет – це моя гордість, мій шанс на успіх, мої потенційні можливості... Так, я це знаю. Прислухайся, студенте, до тонкого натяку на те, що твій університет – найкращий. Найкращий, бо твій.

Карпенко Марія

Факультет іноземної та слов'янської філології

Життя не стоїть на місці, воно постійно перебуває у хаотичному русі, який творить віковична історія. Кожен день відкриває для людини світ по-новому: дитинство, шкільні роки... Але найкращою порою для нас, мабуть, залишаться роки студентства. І як же хочеться хоч на мить зазирнути в майбутнє, перенестися крізь роки й століття, обережно й трепетно протягнути ту неопалиму й доволі міцну нитку пам'яті, щоб ніколи не загубити й не забути кровний зв'язок із сьогоденням. Сьогодні, стрілки годинника уже відмотали свою історію минувшини, і, не зупинившись ні на хвилину, допомогли стати на поріг нового століття.

Почавши своє існування з 1924 року, як на небі, так і на землі засяяла ще одна яскрава й важлива для всіх нас освітянська зоря, яка й досі освітлює нам шлях у майбутнє, наділяє знаннями й плекає мудрість у душах і серцях студентів Сумського державного педагогічного університету, які гідно несуть зернята гордості за свій коханий університет.

Мій

університет починався з несміливих сподівань, студентських мрій, перших поразок і розчарувань, перших злетів і падінь, перших перемог і пошуків нового. Ідучи коридорами, я відчуваю таке рідне й до болю знайоме тепло, яке гріє не лише тіло, а й душу. Простора аудиторія радо зустрічає несміливих, але допитливих першокурсників, які поспішають на лекції. Вони, сівши на студентську лаву вперше, закохуються в неї на довгі роки навчання. А згодом, ця лава, овіяна сумом, зустрічає старшокурсників, які в останнє чують звук дзвоника на пари.

Університете! В твоїх стінах плекалася не лише невмируща любов до навчальних дисциплін, але й любов до своїх дітей – нас студентів. Саме педагоги і викладачі сіють в наших душах плідотворні зерна, бо вчитель – то найперший носій любові до книги, до слова і до дитячих сердець.

І хочеться доземно вклонитися педагогам за одержимість працею заради розвитку науки. Ми ж, студенти, повинні стати опорою свого рідного університету. Ми повинні примножувати й передавати знання, ту найціннішу мудрість майбутньому поколінню, несучи істинну віру в процвітання нашого вузу. Університете, наш столітній ювіляре, хочеться побажати тобі залишатися таким же величним, яким ти є зараз. Ти – еталон і взірць для нас. Ти – наша святиня, ім'я якої ми несемо в своїх серцях вже багато років. Хочеться бачити тебе вічно молодим, а в твоїх стінах, щоб кожного дня народжувалися висококваліфіковані педагоги.

Хочеться, щоб у тебе вистачило інтелектуальних сил, не забракло досвіду й мудрості відстояти своє чесне ім'я на лоні наукових переворотів, несучи великі здобутки плодів своєї праці, щоб бути гідними громадянами світової спільноти інтелектуалів та діячів освітньої галузі. Дякую тобі, моя Альма-матер, за неоціненні знання, даровані тобою для успішного процвітання в майбутньому!

Панченко Юлія

Факультет іноземної та слов'янської філології

Славетний СумДПУ

Наш край Сумський славетний в світі,
колискою для вчителя він став,
бо видатний і знатний серед вишів
СумДПУ студентів тут зібрав.

Макаренко майстерно всіх навчав.

І нас, майбутніх педагогів,
у правильному русі скерував,
у стінах альма-матер зустрічав.

«Учитель», – скажете не модно,
але ця думка застара,
бо педагог – професія є вічна,
і актуальність не втрача.

Нехай пливуть роки, століття та епохи,
а СумДПУ цвіте, росте, звучить,
бо педагог – це маятник прогресу,
і не зупинить його ніхто й на мить.

Макаренко вам радо посміхнеться,
Та педагоги вміло поведуть у світ прекрасний,
що так мило зветься
«Учитель, педагог та фахівець».

Войтенко Альона,

ІІІ

Жанр: подяка

Подяка за здійснену мрію

*... У наших руках – найбільша з цінностей світу –
Людина. Ми творимо Людину, як скульптор творить
свою статую з безформного шматка мармуру: деś в
глибині цієї мертвої брили лежать прекрасні риси,
які належить добути, очистити від усього зайвого.*

В. О. Сухомлинський

Кожну дитину, яка прийшла до школи, можна порівняти зі свіжою глиною, з якої вчителеві необхідно виліпити гарну фігуру. Вчитель – це скульптор. У свою роботу він вкладає всю силу, душу й серце. Так, робота вчителя складна, адже ця професія потребує від людини високої професійної компетентності, постійної творчості, невтомної роботи думки, величезної душевної щедрості, безмежної любові до дітей. Особливо цих характеристик потребує в собі вчитель-дефектолог. Людина, що працює дефектологом, повинна вміти бачити в дитині з особливими потребами унікальну, повноцінну особистість. Робота цього вчителя дозволяє дитині з відхиленнями у фізичному або психічному розвитку жити повноцінним життям, долучитися до навколишнього світу.

Цьому всьому можна навчитися в Сумському державному педагогічному університеті імені А. С. Макаренка на кафедрі спеціальної та інклюзивної освіти. Саме в нашому університеті в кожного студента педагоги вкладають частинку своєї душі, вчать професіоналізму та дають цінні педагогічні знання, знають як знайти шлях до сердець та розуму студентів, і як передати свій досвід майбутнім вчителям. Щоб у своїй роботі він прагнув знайти до кожної дитини індивідуальний підхід, розвинути у неї бажання пізнавати нове, прагнути досягати самостійних результатів і радіти своєму маленькому успіху.

Навчання і виховання дітей – це цікава, захоплююча, але не легка праця. А виховання та навчання дітей з обмеженими можливостями здоров'я вдвічі важча праця, що вимагає від педагога терпіння, творчості, працьовитості, почуття гумору, професіоналізму, і всі ці якості помножені

на два. Наш університет має багато таких талановитих та ерудованих студентів, які постійно отримують можливість розвивати не лише свій розум, але і душу. Саме тому випускники нашого університету є висококваліфікованими спеціалістами своєї справи. Завдяки творчому складу педагогів, що оточують студентів, вони дорослішають та стають більш гідними представниками сучасного суспільства.

Робота з дітьми, що мають психофізичні порушення часто сполучена з великим емоційним, психологічним, а іноді й фізичним навантаженням. Найголовніша мета дефектолога – доступно показати дітям світ навколо, зігріти їх теплом, обгорнути піклуванням та посіяти в їхніх серцях жагу до життя. Адже, щоб любити життя, не обов'язково мати всі блага світу. Для цього достатньо навчитися цінувати його і знати, що все в наших руках, навіть якщо ці руки наполовину паралізовані. Тому наш університет забезпечує проходження педагогічної практики студентів задля того, щоб закріпити отриману теоретичну інформацію про особливості цих дітей.

Особисто я щаслива, що вступила в Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка, бо з дитинства мріяла стати педагогом, адже ця професія одна із важливих, цікавих і творчих. Я завжди буду вдячна йому за надану можливість проявити себе, за освіту, мотивацію, натхнення до саморозвитку та буду пишатися тим, що я навчаюсь саме в цьому університеті.

Симончук Анастасія, ФІСФ

Жанр: поезія

Дорога життя

Яке ж життя в нас швидкокриле,
Немов хмарина в небі плине,
Яку все вітер підганяє,
Не знаючи чого шукає.
Так і людей вітер несе,
Як ніби русло, що тече,
Підхоплює ще у дитинстві,
Занурюючи в нові дійства.
І оглянуться ти не встиг,
Як в дитсадку в той самий миг.
Відірваний вже від рідні,
Немов від дерева плоди.
Несе тебе по течії
У ще незвідані краї,
Де всюди ходять школярі,
В руках несучи букварі
І швидко йде за роком рік -
І плине вже новий потік.
Нова сім'я тебе приймає,
Безмежно радісно вітає.
Адже уже ти не школяр,
Бо позбирав там весь нектар.
Тепер у тебе новий злет -
Педагогічний університет.
Незвична звісно ця родина,
Проте така вона єдина.
Багато має синів, дочок.

Для кожного є свій куточок.
І можеш вибрати той собі,
Який припаде до душі.
Усюди тут тебе приймуть
І вже чужим не віддадуть.
Тут дуже всі мрійливі й милі
Наприклад, як філологині,
А їхній брат фізмат
Дотепний вигадася жарт.
Тут є з ким філософувати
І гербарій збирати,
В рухливі ігри грати,
В мріях літати.
У всіх тут є свої таланти:
Співом вражають музиканти,
Хореографи танцем чарують,
Художники картинами милують.
Тут навчає батько всіх,
Як дорослих, так і малих.
Усім він щиро допомагає -
Двері в нове життя відкриває.
Кожному дає безмежне поле,
Як ніби те безкрає море,
Щоб могли сіяти знання,
Щоб потім там знайти плода.
Його тут кожен поважає,
Обов'язково пильно дбає
І слухає покірненько,
Адже це наш Макаренко!
Це саме він нас всіх зібрав,

Нові простори показав,
Щоб ми здобули нові знання,
Збагнули істину життя,
І зазирнули в майбуття.

Приходько Марина, ФІСФ

Жанр: есе

Мій університет - моя гордість

Дорогі друзі! Ми вже студенти. Але чи все наше молодше покоління розуміє, що навчання сьогодні – це найголовніше завдання? Мабуть, ні. Тож як заохотити їх вчитися? Це питання хвилює батьків, педагогів та, звичайно, й самих підлітків. Не всі ж привчені навчатися, виконувати завдання, здобувати нові знання, бути відповідальними й зібраними. А це сьогодні є важливим, адже Україна на шляху до ЄС, а, отже, освіта реформується. Для того, щоб отримати диплом про вищу освіту та гарні знання, абітурієнт має відповідально ставитись до вибору ВНЗ. У разі невдачі ні диплому, ні якісної вищої освіти він не зможе отримати. Щодо мене, я не помилилася у своєму виборі, адже я обрала Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка.

Я переконана, що процес навчання в нашому університеті проводиться на найвищому рівні. До того ж, СумДПУ готує висококваліфікованих, духовно багатих та ідейно-моральних вчителів, які у майбутньому забезпечать всебічну підготовку наступних поколінь.

Наш університет надає багато можливостей для розвитку та самовдосконалення студентів, що заохочує їх гарно навчатися. Подивімося навколо себе. Скільки іноземних студентів прагнуть отримати освіту саме в Сумському державному педагогічному університеті? Багато. Велика кількість іноземних студентів є показником популярності цього ВНЗ та підтверджує думку, що наш університет є одним з лідерів педагогічної освіти України.

Якщо ви хочете отримати знання, всебічний світогляд та творчо самореалізуватися, то обирайте Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка. Історія становлення та розвитку цього університету, сучасні методи організації навчально-виховної діяльності та досвід підготовки педагогічних кадрів – безцінне надбання нашого університету.

Древаль Альона, ФІСФ

Жанр: лист

Привіт, дорогий майбутній студенте!

Хотілося б почати свій лист з щирих побажань та привітань. У таку теплу літню годину ти переступиш шкільний поріг та відкриєш перед собою всесвіт. Усішкільні уроки, перерви, вчителі та друзі будуть позаду. Ти тільки завмреш нахвилинку, зажмуришся і поринеш у думки з одним єдиним запитанням: «А що буде далі?».

Справа в тому, що я вже знаю що буде далі, я не так давно вже пережила цю мить. І зараз, коли я вже маю досвід, я знаю що саме потрібно тобі побажати та чим привітати. Я вітаю тебе з тим, що ти врешті-решт досягнеш своєї мети! Ти здійсниш свою заповітну мрію, ти – випускник 2117 року! Я знаю чого це буде тобі коштувати, але ти це здійсниш, ти вдягнеш свою випускную стрічку, ти отримаєш атестат, ти здаєш ЗНО!

Я хочу побажати тобі, щоб ти не помилився! Це буде найважливіший вибір у твоєму житті, від якого буде залежати все на світі. Перед тобою буде безліч доріг, безліч спокус, безліч нав'язливих «думок», «порад», «рекомендацій», але я благаю тебе, нікого не слухай! Нікого, крім свого серця...

Також, я хочу поділитися з тобою своїм досвідом, сподіваюсь це буде важливо для тебе. Не так давно я була на твоєму місці, і я не знала що буде далі. Я була впевнена, що далі буде тільки гірше. Більше не буде шкільного затишку, відчуття безпеки і впевненості у собі. Але я прислухалась до свого серця, і воно мені підказало, що в мене ще є шанс здобути це все, бути педагогом – це те що мені потрібно.

Професія вчителя – це не просто якась там звичайна професія, це та професія яка надає впевненості у собі, яка не дає тобі старіти та огортає тебе тим самим затишком з дитинства. Та, щоб бути гарним педагогом, мало бути обізнаним та досвідченим у своїй галузі, потрібно бути ще й гарною людиною. Усьому цьому мене навчили у моєму нині рідному педагогічному університеті. Ще не було жодного разу з тої миті, як я переступила поріг нашого Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка, щоб я пошкодувала про свій вибір. І я впевнена, що не помилилась, саме тут я знайшла той самий затишок, який шукала, безпеку та впевненість у собі. Щоразу як я заходжу в ці стіни, я відчуваю – це мій дім.

Перед тобою буде безліч доріг, та ти жодного разу не пошкодуєш, якщо ти станеш частинкою цієї великої родини, я впевнена, що тебе завжди будуть

чекати в Сумському державному педагогічному університеті імені А. С. Макаренка.

Тож я благаю тебе, не помились!

З повагою та найщирішими побажаннями,
студентка Древаль Альона.

Самотуга Інна та Самотуга Юлія, ННІФ

Жанр: есе

Мій університет – моя гордість

У дитинстві я мріяла бути спочатку бухгалтером, потім лікарем, а моя сестра – актрисою. Але одного разу наша бабуса, яка на той час працювала вчителем біології, узяла нас до школи. Які ми були вражені! Школа нам видалася великим вуликом, уякому діти гуділи, наче бджоли. Як у дідуса на пасіці...

Ми припинило сиділи у класі і не впізнавали свою бабусю. Вона стала зовсім іншою! Бабуса розповідала дітям про незрозумілі, на той час, для нас речі, але ми не могли відвести від неї погляду. Вона вміло ставила дітям запитання, а вони хочали відповісти на них. Ми заворожено спостерігали за тим, що відбувалося... І вже тоді, ще зовсім маленькими дівчатками, ми зрозуміли, що хочемо бути лише тільки вчителями. А що хочемо вивчати історію, зрозуміли ще в п'ятому класі. Першим уроком була історія. Вчитель Ніна Петрівна дуже цікаво розповідала про минуле нашої країни. З того часу мріяли, щоб наша професія була пов'язана з вивченням історії. Бо нас захоплюють таємниці стародавнього світу.

Адже ще ТАК багато білих плям на карті історії.

З майбутньою професією визначилися заздалегідь. Та, перед великою кількістювищих навчальних закладів розгубилися. Дослухались до порад учителя історіїНіни Петрівни та класного керівника Наталії Володимирівни, які навчалися у цьомууніверситеті, та й вирішили поїхати до Сум. Приємні, привітні люди зустріли нас.Місто нам сподобалося. Воно чисте, красиве, зелене, багато квітів. А потім завітали до університету. Спочатку спостерігали за студентами, які прогулювалися білянього. Вони були веселі, життєрадісні. Ми намагалися уявити себе на їхньому місці, як би ми почувалися у колі серед них. Дуже швидко зрозуміли – це наш університет!

Наша мрія здійснилася: ми вступили до Сумського державного педагогічного університету на історичний факультет. Спочатку дуже хвилювалися: новийнавчальний заклад, незнайомі люди. Та наші хвилювання були даремними. Вже підчас посвяти в студенти для першокурсників звучали теплі слова, приємніпобажання. Університет гостинно прийняв нас у свої обійми. Перші дні навчаннязалишили незабутні враження, адже відбулося знайомство з групою, викладачами.

Усі були привітними. Нам дуже пощастило з групою. Уже за кілька місяців навчання ми стали дружним, згуртованим колективом. Дуже приємно спілкуватися щодня з людьми, з якими в тебе є спільні інтереси, яких ти поважаєш, у колі яких тобі комфортно.

А викладачі – професіонали своєї справи, Усе своє життя присвятили улюбленій справі: навчання та виховання майбутніх своїх колег-педагогів. Декан навчально-наукового інституту історії та філософії – Подрез Юлія Вікторівна – чудовий керівник, мудрий педагог, чарівна жінка, на яку завжди хочеться рівнятися. Ми дуже любимо свій навчальний заклад не лише за те, що тут працюють висококваліфіковані спеціалісти, а й за його красу та привітність. Адже в університеті великі, світлі аудиторії, сучасні комп'ютерні класи, великий спортивний комплекс. Що ж до предметів, то, на щастя, вони

усі важливі для мене як майбутнього історика. Кожен день приносить нові знання, навички, цікаві зустрічі. А які цікаві заняття проводять з нами!

На практичних заняттях з історії України ми дізналися про боротьбу українського народу за національно-державну незалежність та пов'язані з нею подвиги, тріумфи, драми, трагедії. На етнографії познайомилися з матеріальною культурою, звичаями, традиціями не лише України, а й різних народів світу.

Лекції та практичні заняття з історії середніх віків дозволили нам більше дізнатися про життя людей в період середньовіччя. На історії слов'янських народів ми дізналися не лише про життя українців, білорусів, росіян, а й про життя інших слов'янських народів. Цікавими є лекції та практичні заняття з інформатики та української мови.

А якими цікавими були екскурсії до музеїв Сумщини на історичному краєзнавстві!

Невід'ємною часткою навчання у Навчально-науковому Інституті історії та філософії є археологічна та етнографічна практика. Влітку 2017 року ми проходили практику на острові Березань Миколаївської області. Дні, прожиті на березі Чорного моря, в палатках, у колі вірних друзів, запам'ятаються назавжди. З нетерпінням чекаємо наступного року, коли влітку всі разом поїдемо на етнографічну практику.

Досить активним та яскравим є студентське життя: День навчально-наукового інституту історії та філософії, гра «Що? Де? Коли?», конкурс «Міс та Містер інституту», Кубок директора інституту з футболу.

Ми навіть не помітили, як пролетів перший рік навчання. Він був дуже насиченим і яскравим. Сподіваємося, що майбутнє студентське життя буде не менш цікавим і корисним. А ми ніколи не пожалкуємо про зроблений вибір. Усім майбутнім абітурієнтам ми можемо впевнено сказати: «Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка – навчальний заклад високого рівня!»

Бовкун Марина , ФІСФ

Жанр: поезія

Студент?

Я гордий тим, що я студент;

Я гордий тим, що я громадянин;

Я гордий тим, що я живу;

Я гордий тим, що я вперед іду.

А ти на що життя своє потратив?

О, нерозумно ти живеш:

Одяг на себе маску зради

І вже забув, не знаєш меж.

Проснися, брате мій коханий,

Вже станція твоя прийшла,

А далі потяг в небуття

Везе утрачене життя.

Освіти час настав для тебе!

Вже час змінити свій девіз,

Щоб міг собі сказати твердо:

«Я гордий тим, що я студент!».

Малихіна Маргарита, ФІСФ

Жанр: есе

Мой университет – моя гордость

Студенческая жизнь прекрасна и удивительна. Не зря говорят, что она является самым важным и интересным этапом в жизни человека. Ведь именно в этот период каждый студент проходит «профессиональную подготовку» к реальной жизни, которая раньше была для него тайной за семью печатями.

Выбор университета – это очень важный и ответственный шаг. Кто-то выбирает ВУЗ по престижности, кто-то по местоположению, а кому-то университет просто-напросто западает в душу. Что касается меня, то я все еще не до конца уверена, что именно сыграло решающую роль в моём выборе университета. Всю свою жизнь я живу в том же районе, что и наш университет. Я бывала здесь в детстве, когда ходила на гимнастику, бывала в юности, со школьными экскурсиями, и вот уже второй год снова нахожусь здесь, но уже как студентка. С каждым новым посещением нашего университета, я узнавала много нового о нём, и всё больше и больше хотела в нём учиться.

История Сумского государственного университета имени А. С. Макеренка очень интересная и захватывающая. Ведь с самого начала наш университет был всего лишь курсами потом долгое время институтом. И, в конечном итоге, пройдя долгий и сложный путь, он получил звание университета. Еще одним увлекательным фактом есть то, что даже временное прекращение функционирования университета не стало преградой на этом пути становления от небольших курсов до одного из старейших университетов Сумщины.

Мой университет – это место, в котором я могу реализовать себя. Для меня это второй дом, ведь здесь я провожу большую часть своего

времени, займаючись любимим делом. Больше всего в нашем университете мне нравятся отношения между студентами и преподавателями. Уважение друг к другу стоит на первом месте. Это позволяет найти общий язык и быть в хороших взаимоотношениях с педагогом.

Мне кажется, все студенты нашего университета в какой-то степени гордятся им. Да и как можно не гордиться своей Alma mater. Каждый раз, увидев по телевизору, прочитав в газете или в интернете, название родного университета становится тепло на душе от того, что ты, хоть и совсем небольшая, но все же частичка этого университета. Я часто встречала выпускников нашего ВУЗа в жизни. Это и учителя в моей школе, и родственники, и просто знакомые. И всегда, спрашивая про их студенческую жизнь, я слышала только добрые и тёплые слова, только весёлые и радостные воспоминания. А это, на мой взгляд, говорит о многом.

Дорогой СГПУ имени А. С.Макаренка, ты – мой Университет, моя гордость.

Григоренко Анастасія

Мій університет – моя гордість.

Бути студентом – це найкращий період у житті будь-якої людини. Саме у молоді роки завжди хочеться пізнавати щось нове, щось незвичайне. У Сумському державному педагогічному університеті ім. А. С. Макаренка

студенти можуть почувати себе щасливими, натхненними та цілісними особистостями. Саме тут будь-яка людина може мріяти, надихатися на нові, неперевершені справи, які принесуть користь всьому суспільству. Останнім часом у нашому університеті проводяться різноманітні наукові дослідження. Наукові праці, які були створені у нашому педагогічному, використовують для підвищення знань як студенти, які планують стати вчителями, так і досвідчені викладачі. Ажде розвивати свій кругозір ніколи не пізно.

У нашому Сумському державному педагогічному університеті студенти та викладачі вміють не тільки займатися науковою діяльністю, а і драйвово відпочивати. Студентське самоврядування організовує різні культурні програми на будь-який смак. Це може бути як поїздка до мальовничих Карпат, так і шалений похід у нічний клуб, де можна відірватися та натанцюватися вдосталь або підти на концерт, під час якого можна відпочити від буденної суєти.

Отже, можна з упевненістю стверджувати, що Сумський державний університет ім. А. С. Макаренка – це справді моя гордість.

Кончаков Антон, 321 ФІСФ

Жанр: есе

Мій університет – моя гордість

Навчання – це дуже цікавий процес, який забирає значну частину часу та уваги. Воно формує подальший життєвий шлях, професійну діяльність та впливає на якість самого життя в перспективі. Але чи всі розуміють, що

сьогодні потрібно не тільки вчитися, а й правильно обрати університет та професію?

Я вважаю, що у виборі професії та місця навчання не потрібно піддаватися думкам та переконанням інших. Я не помилився два роки тому, обравши Сумський державний педагогічний університет. Це найстаріший заклад освіти Сумської області, що носить ім'я видатного педагога, нашого земляка – Антона Семеновича Макаренка. Його історія бере початок ще з 1924 року. І вже сьогодні СумДПУ імені А. С. Макаренка – сучасний вищий навчальний IV рівня акредитації, що є одним із найбільших науково-методичних і культурних центрів Сумської області та Слобожанщини. Кожного дня я відчуваю, що ці стіни стають мені ріднішими і я стаю більш упевненим у собі та своїх силах. Перше враження на мене справило відношення між викладачами, студентами, співробітниками. Взагалі я ніяковію від нових компаній, людей та знайомств, але вже під час посвяти у студенти на першому курсі зрозумів, що університет усіх гостинно приймає у свої обійми. На перший план виходить повага один до одного, і тому легко знайти спільну мову з викладачами та студентами.

Багато можливостей відкривається перед студентами СумДПУ імені А. С. Макаренка. Недаремно стільки студентів з інших країн прагнуть отримати вищу освіту саме тут. Однією з переваг нашого ВНЗ є можливість навчатися на двох спеціальностях паралельно. Це дуже корисно, адже в наш час іноді одного диплому не вистачає для здобуття престижної роботи. До того ж СумДПУ готує висококваліфікованих, духовно багатих учителів, які в майбутньому забезпечать всебічну підготовку прийдешніх поколінь. У мене є дуже багато друзів, знайомих, вчителів, які є випускниками нашого університету. Я завжди чув від них лише гарні слова про їх студентське життя та про університет загалом, і мені дуже приємно від того, що я – частина цього університету. Вагомим аргументом на користь СумДПУ є активне студентське життя, систематичне проведення різноманітних творчих та спортивних заходів, у яких можуть взяти участь усі бажаючі. Цікавими є змагання між

факультетами, котрі сприяють глибокому зануренню у студентське життя та допомагають проявити таланти.

Окремо треба відмітити, що мій університет має добре відремонтовані гуртожитки для тих студентів, які приїхали з інших міст та країн. Також є дуже гарна, простора і світла університетська їдальня, що знаходиться неподалік центрального корпусу. Вона завжди відчиняє двері для студентів, які не встигли поспідати або зробити домашню роботу та викладачів, під час обідньої перерви. Готують тут дуже смачно та завжди грає приємна музика.

Можна ще довго говорити про університетську практику, про стажування за кордоном, про значні спортивні досягнення наших студентів, але одне маю сказати впевнено і зараз: СумДПУ імені А. С. Макаренка – навчальний заклад високого рівня і я щасливий навчатися саме тут!

Ворона Катерина, ФІСФ

Жанр: поезія

Мій університет – моя гордість

Ми немов пташенята малі,
Що лиш вчора летіли з гнізда,
Ми пішли у далекі світи,
Нас чекає дорога своя.
Але той, хто направить на світло,
Він навчить нас у світі жить,
Побажає нам попутного вітру

І собою нас захистить.
Він виховує нас роками,
Він дає нам чудові знання,
Щоб в майбутньому всі ми стали
Як одна педагогічна сім'я.
Ми любимо тебе, наш єдиний,
І збрехати не дасть нам совість,
Ми зробимо все, що в наших силах,
Бо мій університет – моя гордість!

Шинкаренко Анастасія

ФІСФ

Жанр: поезія

Мій університет – моя домівка,
Моя стежина, що веде в життя.
І він, неначе біла скатертинка,
Веде кудись далеко в майбуття.

Мій університет – моя криниця,
Криниця знань, які дарує світ.
І він, немов величняя світлиця,
У місті сяє вже багато літ.

Мій університет – моя родина,
Моя підтримка і опора назавжди.
І він, немов червона калина,
Розкинув свої грона восени.

Мій університет – це батьківщина,
Маленька, але все ж таки моя.
І він, мов батько для свого сина,
Віддасть усе, що треба для життя.

Мій університет – це моя гордість,
Моя впевненість і сила далі йти.
І доки не дописана в нас повість,
Я пам'ятатиму, зі мною завжди ти!

Ковтун Тетяна
ФІСФ

Шановний студенте!

Цього листа ти прочитаєш аж у далекому для мене 2117 році. Багато чого зміниться у цьому місті, в країні, у світі. Не знаю, чи існуватиме Сумський державний педагогічний університет у твоєму часі, але дуже на це сподіваюсь. Можливо, цей лист навіть не дійде до тебе, але мені є що сказати про цей

навчальний заклад. Розказувати про історію університету я не буду, гадаю ти й так все знаєш. Проте я поділюся з тобою своїми спогадами та враженнями.

Я зробила правильний вибір вступивши до цього закладу. Усі викладачі справедливі. Вони знаходять індивідуальний підхід до кожного зі студентів. У них немає звички знаходити улюбленців. Також, хотілося б наголосити, що вчителі нашого університету освічені та кваліфіковані. Справжні майстри своєї справи!

Нині студентське життя дуже різноманітне. Наш університет пишається великою кількістю спортивних секцій, гуртків та різноманітних творчих заходів. У нас в університеті є своя газета, що інформує студентів стосовно навчального процесу та різних конкурсів, заходів тощо. Цікавими є спортивно-гумористичні змагання між факультетами, що сприяють кращому зануренню у студентське життя та допомагають проявити творчі таланти, а ще знайти нових друзів.

Випускники нашого університету отримали ґрунтовну освіту і є достойними громадянами нашої країни. Сподіваюсь, ти не станеш виключенням і покажеш всі свої сили та можливості!

Загалом, я вважаю, що мій вибір університету був правильний, і наразі я маю змогу не тільки здобувати якісну освіту, а ще й розвиватися творчо.

Через сто років світ зміниться. З'являться нові технології, які допомагатимуть у навчанні, нові методи та засоби викладання. Вже зараз організація навчального процесу багато в чому автоматизована. Можна зарахуватися в університет, перерахувати плату за навчання, читати потрібні книги в Інтернеті. Моя тобі порада: не забувай про справжні книги. Хоча вони для тебе вже, напевно, застарілі, але як говорив Дені Дідро: *«Люди перестають мислити, коли перестають читати»*. Іноді потрібно звертатись до минулого. І я сподіваюсь, що ти в свій час повернешся до свого минулого, тобто до мого теперішнього.

Валюх Марина

ФІСФ

Мій університет- моя гордість

Храм науки, знань скарбниця,
Сподівань наших світлиця,
Знаєм точно ми тепер –
Це педагогічний універ.

Весь стоїть в алеях пишних,
Є окрасою він міста.
Всі студенти стануть разом,
Щоб вклонитись низько тим,
Хто несе це горде ім'я –
Вчителя учителів.

Любий університет!
Він для нас – авторитет!
Тож зустрічай студентів радо,
Педагогів альма-матір!

Давидова Лілія

ФІСФ

Мій університет – моя гордість

З дитинства я мріяла стати вчителем. Хотіла, щоб навчання стало сенсом всього мого життя. Мріяла передавати комусь свої знання, навчати бути вірним своїй справі, віддавати учням все, взамін на їх любов й повагу. І ось нарешті здійснилась мрія моя. Нарешті я отримала шанс спробувати свої вміння. А навчаюсь я в Сумському державному педагогічному університеті, який названо в честь найвидатнішого педагога – Антона Семеновича Макаренка.

І знаєте, напевно, не даремно його ім'я носить цей університет. Адже саме тут навчаються найкращі вчителі, яких щороку випускає зі своїх міцних обіймів педагогічний університет. Наш СДПУ ім. А. С. Макаренка має безліч спеціальностей, які зможуть привабити кожного. Саме тут, можливо знайти те, до чого в тебе серце лине. Ми маємо безліч різноманітних спеціальностей, тому ти і для себе зможеш щось обрати.

Якщо ти хочеш виїхати за кордон та мрієш вільно володіти іноземними мовами, то вірним рішенням для тебе буде факультет іноземної та слов'янської філології. Тут розкриють всі твої вміння та старання. Отже, швидше вступай на цей факультет та роби собі закордонний паспорт.

Можливо, ти вмієш грати на музичних інструментах, чи то, може, гарний голос маєш? То я впевнена в тому, що тобі будуть раді в навчально-науковому інституті культури та мистецтв.

Маєш мрію бути сильним та спортивним? Хочеш розкрити всі свої спортивні таланти, про які ніхто ще не знає? Чи, можливо, хочеш стати чемпіоном світу з будь-якого види спорту? Тоді мерщій біжи на зустріч своїй мрії і потрапиш в колектив навчально-наукового інституту фізичної культури.

Якщо ти мрієш власні математичні формули складати і бути розумним як Піфагор. А можливо хочеш ти лауреатом Нобелівської премії по фізиці стати? Я думаю, твої здібності розкриє фізико-математичний факультет.

Захоплюючись історією стародавніх та сучасних країн, бажаєш дізнаватись більше про культуру та традиції всіх віків? Хочеш знати все до кожної дрібниці та віднайти забуті таємниці? Тоді розкрити двері в минуле, де ти дізнаєшся всю правду про Київську Русь та Україну рідну, зможе навчально-науковий інститут історії та філософії.

Коли тобі подобається розглядати глобус чи то карту, цікавишся іншими країнами й державами. Або, можливо, тобі доподобли навколишнє середовище нашого життя? Тебе з радістю приймуть до природничо-географічного факультету.

Якщо хочеш дізнатись про всі секрети педагогіки та розкрити вікові особливості учнів. А раптом ти захоплюєшся психологією людини та мрієш допомагати людям вирішувати їхні психологічні проблеми? Твій шлях буде лежати до навчально-наукового інституту педагогіки та психології.

Тому приєднуйся до нас, і ти не пошкодуєш. Ти обов'язково зможеш віднайти тут покликання своє. Стань частиною нашої великої та дружньої родини.

Кузьменко Анастасія

ФІСФ

Навчання – це дуже цікавий процес, який забирає велику частину часу та уваги. Крім того, навчання формує подальший життєвий шлях, професійну діяльність та впливає на якість самого життя в перспективі. Тому дуже важливо вчитися саме там, де комфортно і де можна здобути потрібну професійну підготовку. Мій університет відповідає усім критеріям щодо навчального процесу та студентського життя. По-перше, він має четвертий рівень акредитацій, що означає його високий статус та надання можливості здобуття дипломів магістра. По-друге, в моєму університеті дуже розгалужена система навчальних напрямків. Я вважаю, що це дуже добре, адже є можливість підходящого вибору з багатьох варіантів. Крім того, в такому разі є можливість поступити на інший напрямок, паралельно навчаючись за основною спеціальністю. Така можливість є дуже корисною, тому що в наш час іноді одного диплому не вистачає для здобуття престижної роботи, тому все більше студентів намагаються вчитися одразу на кількох кафедрах. Ще одним вагомим аргументом на користь мого університету є активне студентське життя, регулярне проведення різноманітних творчих заходів, конференцій, наукового тижня. У нас в університеті є свій прес-центр та радіо, що інформує студентів стосовно навчального процесу та різних конкурсів, заходів тощо. Цікавими є спортивно-гумористичні змагання між факультетами, що сприяють кращому зануренню у студентське життя та допомагають проявити творчі таланти, а ще знайти нових друзів.

Я навчаюсь на факультеті іноземної та слов'янської філології. Це розвинений осередок філологічної освіти та науки. Відділення слов'янської філології успадкувало багаторічну історію існування філологічного факультету, його наукові та творчі традиції, які з року в рік неухильно примножує. Як окремий структурний підрозділ університету він існує з часу створення педагогічного університету – з 1933 року – є навчально-науковим та адміністративним підрозділом навчального закладу та покликаний

формувати педагога-словесника, надаючи йому найширшу та найґрунтовнішу професійну підготовку, а саме: лінгвістичну, літературознавчу, організаційно-методичну та педагогічну. Поважний вік дав факультету можливість досягти вагомих здобутків як у наукових галузях, так і у сфері красного письменства. В його історію увійшли імена відомих в Україні та поза її межами літературознавців Д. Білецького, Д. Наливайка, Б. Шнайдера, М. Мінакова, учених і письменників П. Гаврилова, П. Охріменка. Відомі літератори А. Гризун, В. Затуливітер, Ю. Царик, А. Семенюта, О. Столбін – випускники нашого факультету. Сьогодні на відділенні слов'янської філології навчається близько 250 студентів денної форми навчання та більше 100 студентів заочної форми навчання. З усіх спеціальностей діє екстернат. Навчатися на нашому факультеті перспективно, адже відділення слов'янської філології підтримує науково-освітні зв'язки із багатьма закордонними вищими навчальними закладами Росії та Білорусії, зокрема із Брестським державним університетом ім. О. С. Пушкіна, Білоруським національним університетом, Петербурзьким інститутом післядипломної освіти, Московським державним педагогічним університетом, Інститутом російської мови ім. О. С. Пушкіна та ін. Студенти беруть участь у наукових конференціях вищих навчальних закладів цих країн і мають змогу публікувати свої наукові дослідження у закордонних виданнях.

Навчатися – це добре, але ж потрібно розвивати і творчі здібності, тому на факультеті працює театральний гурток «Березіль» (керівник – заслужений артист України, доцент Будянський В. І.), гурток «Дослідження фольклору Слобожанщини» (керівник – доцент Кириленко Н. І.), ансамбль української пісні, літературна студія «Орфей» (керівник – член Спілки письменників України, доцент П'ятченко С. В.). Команда КВК успішно виступає на університетських та обласних конкурсах. Студенти та викладачі факультету беруть участь у міжнародних конкурсах на отримання грантів для навчання в університетах США, які фінансуються Державним Департаментом США і проводяться в Україні за підтримки Американських Рад з міжнародної освіти та Ради міжнародних наукових досліджень та обмінів. У різних університетах

США навчалися і виступали „послами” найкращі представники нашого факультету.

Я вважаю, що наш університет дає багато можливостей для студентів, для їх освіти та творчого розвитку. Я ні хвилини не пошкодувала, що вступила саме сюди. Тому я з впевненістю можу сказати, що мій університет – моя гордість!

Павлюченко А., ФІСФ

Жанр: лист

Мій університет – моя гордість

Привіт, дорогий абітурієнте!

Я студентка Сумського державного педагогічного університету імені Антона Семеновича Макаренка. Зараз я навчаюсь на другому курсі факультету іноземних мов. Ще з школи моїм улюбленим предметом була англійська мова. З кожним роком я запевняюсь, що зробила правильний вибір.

Безсумнівно, Сумський державний педагогічний університет – заклад, який відкриває безліч можливостей та перспектив для кожного студента.

Зараз дуже часто я згадую перші заняття, перше знайомство з одногрупниками, першого куратора. Особисто для мене було дуже важко звикнути. Але завдяки добре організованому графіку, я швидко звикла до такого ритму життя.

Хочу запевнити, що вчителі в нас дуже хороші. Вони вміють творчо підійти до процесу викладання та підібрати цікаві факти для обговорення. Вчителі нашого університету можуть легко знайти підхід до усіх, зацікавити учнів у своєму предметові, показати його важливість та корисність у житті

людей. При цьому вони з повагою ставляться до індивідуальності учня. Такого вчителя обов'язково люблять учні, уважно слухають та з інтересом виконують завдання.

Хотілося б наголосити, що до нашого університету приїзять представники з різноманітними програмами обміну для студентів. Що дуже важливо, як для мене, так і для студентів, які бажають відвідати інші країни. На мою думку, це – великий шанс для студентів, який відкриває нові перспективи.

Отже, я з гордістю нашу звання студентки Сумського державного педагогічного університету імені Антона Семеновича Макаренка. Я впевнена, що кожна людина, яка навчалась і навчається тут розділяє мою думку.

Тож, майбутній студенте, не позбавляй себе можливості прожити таке щасливе студентське життя.

Шершак Юлія, ФІСФ

Жанр: есе

Навчання. Це слово ми чуємо від народження. Навчаємося ходити і говорити. З дитячого садка слово набуває глибшого значення, і ми вже вчимося ліпити і малювати, вчимо перші вірші і пісні, фізичні вправи та маленькі танцювальні па. Продовження змісту слова навчання переходить до школи, де воно в повній мірі розкривається в читанні і письмі, математиці та природознавстві. І старша школа веде нас у казковий світ, де ми вивчаємо точні науки, іноземні мови, історію і літературу. Ми вчимося. Але не самі.

Весь цей час нас хтось супроводжує, підтримує і навчає. Вдома – це звичайно найрідніші люди – батьки. Але далі, ми йдемо під супроводом досвідчених і професійних викладачів-педагогів.

Навчати – це покликання віддавати те краще, чому навчили тебе. Тому обираючи професію я не стояла перед великим вибором. Любов до мови і літератури підказала, що вірним шляхом буде вивчати її у тому закладі, після якого я зможу допомагати у навчанні людям.

Обираючи університет, завжди цікавишся історією закладу, факультетами, рейтингом, а також відгуками інших студентів, які тут навчаються, і педагогів, які закінчили цей університет.

Прочитавши, що історія університету бере початок із 20-х рр. ХХ ст., і до сьогодні готує педагогів, мене вразило. А його засновник Антон Семенович Макаренко – український радянський педагог і письменник, один із засновників системи дитячо-підліткового виховання.

Він здійснив у педагогічній практиці дослід, який не має прикладів, масового перевиховання дітей-правопорушників в трудовій колонії ім.М. Горького і дитячій комуні ім. Ф. Е. Дзержинського . Розробляв теорію і методику виховання в колективі, теорію сімейного виховання.

Цікавим в історії для мене є те, що в 1962 році було створено факультет англійської мови, що пізніше перетворився на факультет іноземних мов. СумДПУ ім. А. С. Макаренка був вибраний мною, як один з кращих університетів, у які я подала заяви з результатами ЗНО. І я розумію, що не помилилася з вибором. У складі Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка функціонують 3 інститути, 4 факультети, 40 кафедр, 3 навчально-консультаційні пункти.

У СумДПУ викладають доктори наук, професори та кандидати наук, доценти, академіки, заслужені працівники освіти, фізичної культури і спорту України, заслужені тренери України, заслужені діячі мистецтв, майстри народної творчості, художники, лікарі, журналісти України.

Високому рівню організації навчально-виховного процесу в усіх структурних підрозділах СумДПУ сприяє матеріально-технічна база, яка включає в себе 14 корпусів та споруд, у тому числі 5 навчально-лабораторних корпусів, в яких розташовані сучасні лабораторії, спеціалізовані кабінети; 3 гуртожитки; спортивний комплекс; бібліотеку; 5 музеїв; стадіон; ботанічний сад та навчальну базу в урочищі Вакалівщина.

У моєму СумДПУ навчальний процес відповідає усім критеріям високого рівня. Він має четвертий рівень акредитацій. Це означає його високий статус та надання можливості здобуття дипломів магістра.

Паралельне вивчення додаткової іноземної мови для мене є великим бонусом від університету. Тут дуже розгалужена система навчальних напрямків. І це дуже добре, адже є можливість підходящого вибору з багатьох варіантів. Є також можливість вчитися на іншому напрямку, паралельно навчаючись за основною спеціальністю. Щоб здобути престижну роботу іноді не вистачає одного диплому, тому багато студентів намагаються вчитися одразу на кількох кафедрах. Дуже вагомим, найкращим, для нашого віку аргументом на користь мого університету є активне студентське життя, проведення різноманітних творчих заходів, конференцій. Діють творчі колективи та студії. Постійними є спортивні змагання між факультетами та між іншими навчальними закладами міста, що сприяють кращому зануренню у студентське життя та допомагають проявити спортивну підготовку, а ще знайти нових друзів.

Студенти мого університету є регулярними переможцями наукових і спортивних змагань та олімпіад. СумДПУ ім. А. С. Макаренка готує спеціалістів не тільки для своєї країни, а й для зарубіжних країн. Біля університету величаво розвивається прапор України поряд з прапорами інших країн.

Мій університет надає практику, допомагає з працевлаштуванням, а також надає можливість стажуватися за кордоном. Я з гордістю можу сказати, що я

навчаюся в Сумському державному педагогічному університеті імені А. С. Макаренка.

Руденко Юлія, ФІСФ

Жанр: привітання

ПОБАЖАННЯ

Педагогічний – майже сторічний,
Щиро вітаю тебе!
Ще вісім років і трішечки кроків -
Століттям прикрасиш себе!
Як гарно навчатись, нове дізнаватись
Мені у стінах твоїх,
Бажаю натхнення у праці щоденні
Науки знаннях непростих.
Та знаю, що зможеш! Я вірю у тебе!
Та в тих, хто поряд тут є.
Велика сім'я твоя стала й моя,
Хай бринить живе слово твоє.
Учні твої: магістранти, студенти –
На знання, що вселяють нам силу
У серці твоєму ми всі претенденти

Тож квітчай нас наукою щиро!
Ти в цей день, ніби сяєш,
Хоч роки вже маєш переповнені мудрістю дуже,
Я бажаю тобі усього, що жадаєш,
Успіхів лиш, милий друже!
Ти, мов татко рідненький нас наставляєш
На дорогу життя непросту.
І щасливими є всі ті діти-студенти,
Що несуть ту іскру золоту.
Викладачі – це не діти маленькі,
А твоєї науки вже зрілі майстри!
Вони дякують теж за знання дорогенькі
І за здатність їх донести.
Тож, Макаренка сину, бажаю я щиро
Ще довгих лиш плідних років.
Бо працюєш на благо дітей, що плекають
Знання для будУщих віків!

Харченко Наталія, ФІСФ

Жанр: лист

Мій університете! Знаєш, я давно хотіла тобі написати листа, та все ніяк не наважувалась... Ми знайомі не так давно, проте здається, що знаємо одне одного вже цілу вічність. Ці неповні 4 роки нашої дружби були неймовірно

насиченими, нереально бурхливими та надзвичайно важливими для мене. Сьогодні я розповім тобі все, чим ніколи ні з ким не ділилася. Я буду з тобою відвертою, друже.

Багато хто мріє вступити до тебе. Для когось – це тільки мрія, для мене – це вже реальність і гордість, тому що я навчаюся в найкращому університеті України. Ти – alma mater для кожного з нас, бо не тільки формуєш нас як фахівців, а й як непересічних особистостей. Ти даєш нам путівку в життя; чудовий плацдарм для самореалізації; цікаві заняття, які приносять і користь, і задоволення; ти став для мене тим місцем, куди постійно хочеться повертатися.

Пам'ятаю той день, коли вперше прийшла до тебе. Велика будівля, безліч аудиторій – і все чуже, холодне, незнайоме. Проте вже за кілька днів почала орієнтуватися серед однакових дверей. Довгі коридори «набули нового змісту», стали місцем зустрічей з одногрупниками. А через півроку ти вже став для мене неймовірним місцем з теплою родинною атмосферою, яке дає нам всім відчуття себе частинками одного цілого. Ці майже 4 роки нашого спілкування дали мені дещо навіть більше, ніж просто знання. Ти подарував мені справжніх друзів. Це люди, з якими я можу поділитися майже будь-чим і будь-коли, адже я завжди знайду розуміння в їхніх очах. До нашого з тобою знайомства я не знала про магію гуртожитського життя, що вчить тебе самотійності, яка стовідсотково стане в нагоді в майбутньому.

Нехай не лякають тебе мої зізнання. Адже ти відкрив мені новий світ, дозволив повірити в себе та у власну справу. З тобою не завжди легко, та завжди цікаво. З тобою можна відчувати себе вже дорослою й одночасно завжди молодою.

Сподіваюсь, що дружба наша з роками не згасне. Зичу тобі побільше щирих та відданих друзів!

З повагою, Наталія

Каменський Денис, ФІСФ

Жанр: поезія

Найкраща пора життя

Я пишаюсь тим,що я студент,
Поступив до педагогічного в Сумах,
Мій ум – головний мій інструмент,
Коли занурений у своїх думках.
Я пишаюсь тим, що я навчаюсь,
Що молодим та здоровим виглядаю,
Йдучі до університету посміхаюсь,
Та на майбутнє з гордістю я поглядаю.
Поки студентами є ми,
Можливо всього у світі досягти,
І все під власне нам в житті,
Якщо разом навчатимось з дітьми.
Пора студентства дійсно золота,
Вона п`янить, манить і лихоманить,
Без неї у людині тільки пустота,
Назавжди голови вона нам затуманить.

Лоцкіна Анжела, ФІСФ

Жанр: есе

Коли протягом тривалого часу людина перебуває в певному місці, то, хочеш-не-хочеш, все одно не зможеш викинути його з пам'яті, може, навіть, все своє життя. Таким місцем для багатьох людей стає університет. Це те середовище, яке не тільки формує нас як фахівців, а й робить з нас непересічних особистостей. Для багатьох з нас він стає путівкою в майбутнє. Університет – це насичене життя, це можливість спілкуватися з цікавими людьми, особливо з викладачами – знавцями своєї справи, які залюбки діляться своїм досвідом та мудрістю.

Моєму університетові 93. Пережив він чимало змін, але сьогодні СумДПУ імені А. С. Макаренка – це вищий навчальний заклад, що є одним із найбільших науково-методичних та культурних центрів Сумщини. Мій університет відповідає всім критеріям щодо навчального процесу та студентського життя. Вагомим аргументом на користь педагогічного є активне студентське життя, регулярне проведення різноманітних творчих заходів, конференцій. Тут часто можна зустріти відомих письменників, журналістів, науковців, з якими завжди можна поспілкуватися, отримати від них багато корисного досвіду. Ці зустрічі дарують студентам натхнення та незабутні враження.

Коли опиняєшся в стінах цього вишу, відразу відчуваєш дружню атмосферу, запал, адреналін, який вибухає під час складання іспитів. Університет – не тільки дає вищу освіту, насамперед, він дає життєвий досвід. Він стає своєрідною школою життя, де людина дорослішає, мудрішає,

стає більш самостійною і здатною вирішувати складні життєві ситуації. Провчившись майже чотири роки, цей університет, окрім знань, дав мені ще й такі безцінні навички, без яких важко уявити доросле життя. Спливе багато років, але я ніколи не забуду років навчання в рідному педагогічному і буду з посмішкою згадувати цей час. У річницю СумДПУ імені А. С. Макаренка хочеться йому побажати й надалі відкривати нові простори на освітній ниві та з кожним роком удосконалюватись, щоб наступні покоління від щирого серця могли сказати: «Мій університет – моя гордість!».

Часниченко Олеся, ІКМ

Жанр: есе

Знання складаються із дрібних крихт щоденного досвіду.

Д.Писарев

Якби в шкільні роки мені сказали, що я буду навчатися в педагогічному університеті, то ніколи б не повірила. У мене були зовсім інші цілі й плани на майбутнє, я завжди вважала, що це не для мене, це не моє. Але доля розпорядилася по-іншому і завела мене до стін Сумського державного педагогічного університету імені Антона Семеновича Макаренка.

Зараз я впевнено можу сказати : «Мій Педагогічний – це найкращий університет!» Чому говорю «Мій»? Тому що, для мене це не лише вищий навчальний заклад, де навчаються, це – невід’ємна частина життя, де минають найкращі роки. Університетські роки – найпрекрасніший період у нашому житті! Ми знаходимо справжніх друзів, які будуть із нами упродовж усього

життя, підтримають нас у важкі хвилини, розділять наші перемоги та гіркоту поразок. В університетські роки ми набуваємо безцінного досвіду спілкування, ми вчимося думати і розмірковувати над важливими питаннями, самостійно знаходити відповіді на важливі і часто оригінальні й неочікувані питання.

Навчання – дуже цікавий і взаємопов'язаний процес, який забирає велику частину часу та уваги. Крім того, навчання формує подальший життєвий шлях, професійну діяльність та впливає на якість самого життя в перспективі. Тому, дуже важливо вчитися там, де комфортно і де можна здобути потрібну професійну підготовку. Можливо, у нашому університеті і немає такої великої матеріальної бази, як у деяких інших вищих навчальних закладах, але він може гордитися своєю історією, викладачами, які є справжніми майстрами своєї справи. Саме вони надихають нас, студентів, на творчі поривання та на самоудосконалення. Вони є не просто науковцями, а й натхненниками, ідеалами і, в першу чергу, людьми з великої літери.

Мій університет – це невід'ємна частина мого життя, де вирує шалений та клопіткий, водночас виснажливий і безтурботний рух до моєї мети. І саме тому я відчуваю, що розвиваюсь і безпереривно рухаюся вперед. Університет дає мені неоціненний досвід, і за це я йому щиро вдячна. Впевнено говорю: «Сумський державний педагогічний університет – моя альма-матер!».

Ключко Анастасія, ІКМ

Жанр: музичний номер

Моє навчання в університеті розпочалося минулого року. А передували йому важкі дні підготовки до ЗНО та вступних іспитів. Не можливо передати словами ту радість, яку я відчувала від звістки, що буду навчатися в педагогічному університеті.

З дитинства я мріяла про професію вчителя і тому великі надії покладала на цей вуз. З нетерпінням і хвилюванням я чекала на зустріч з одногрупниками, які зараз стали мені такими рідними. З острахом йшла на перші пари. За ці півтора роки університет став мені другим домом, адже тут я проводжу не менше часу ніж вдома.

Старші студенти дружелюбні, що впало в око, вони завжди нам допомагали і продовжують це робити. За порадою, підтримкою та допомогою ми можемо звернутися не лише до них – наші викладачі дуже чуйні та турботливі. Я не зустріла ні одного поганого вчителя, який би мене засмутив. Вони всі великі професіонали і я їх ставлю собі в приклад.

Саме в університеті відкрилася моя тяга до бандури, зараз я граю в ансамблі бандуристів. Мені це настільки подобається, що я не можу не поділитися цим виступом з вами. Цей музичний номер я хочу присвятити моєму найулюбленішому університету та всім тим людям, які пов'язані з ним, адже всі ми стали частиною історії Сумського державного педагогічного університету!

Винокур Єлизавета, ІКМ

Жанр: поезія

Мій ВИБІР – моя гордість

«Мій вибір – моя гордість»

Не мало часу вже напевно

Пишу цей віршик я для вас.

Надіюся, що це все не даремно

Бо ця історія стосується всіх нас:

Як закінчиш школу рідну,

Вибереш собі дорогу гідну

Вступиш в вуз педагогічний

Університет наш любий, дев'яносторічний.

Хоч перед вами відкривалось

Понад тисячі у світ доріг,

Більшість з вас часто вагалось,

Але переступили цей поріг.

І ось ти вже студент

Й справді величний у житті момент.

Момент який тебе вестиме далі

Помагаючи підкорювати нові п'єдесталі.

Вибрали собі ми інститут

СумДПУ Макренка ми тут!

Прийняв нас у сім'ю свою,

Не зганьбимо честь твою!

Навчаєш нас ти гідно жити,

Щиро світ навколишній любити,

Дітей навчати мудрим бути

І чисту правду лише чути.

Ти моя – ти наша гордість!

Ти наша повага, наша доблість.

Вчитись тут велика шана,
В житті нашім ти – сторіночка кохана!

Кривошия Ксенія, Откидач Дарина,

ФІСФ

Жанр: лист

Любий друже! Ти тримаєш у руках чарівного листа. Нам дуже приємно писати саме тобі, майбутньому студенту. Тобі, мабуть, цікаво, хто ми. А ми – студентки II курсу факультету іноземної та слов'янської філології Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка. Напевно, саме зараз вирішується, яким буде твоє майбутнє. А ми з впевненістю можемо сказати, що ти станеш студентом найкращого ВУЗу. Дай вгадаємо, ти подумав про Гарвард? Та ні, тому що ніякий Гарвард не зрівняється з нашим улюбленим університетом.

Друже, ти будеш навчатися у нашому закладі не тільки для того, щоб опанувати досконало історію, філософію чи іноземні мови. Ти сформуєшся тут як особистість, матимеш змогу виявити свої здібності, розвиватися у тому напрямі, який найбільш тобі до вподоби.

Хочемо зауважити, що окрім інтенсивного навчання, великої кількості кваліфікованих викладачів з різних дисциплін, знавців своєї справи, великої інформативної та науково-технічної бази університету, ми маємо насичене, яскраве студентське життя, у якому ти зможеш взяти участь у будь-який час. Ми гарантуємо, що тут ти обов'язково знайдеш найкращих друзів на все життя, ка можливо своє перше та останнє кохання.

Знаєш, ми хочемо тебе попередити, щоб ти нічого не боявся, щоб йшов сміливо вперед, не озираючись, не заздрячи нікому, не бажаючи іншим невдач. Ми знаємо, що в тебе все вийде...Наберись тільки терпіння!

Ми бажаємо тобі натхнення! Рухайся вперед! Ні про що не жалкуй, так само, як і ми.

І якщо ти читаєш цього листа, знай, у тебе все вийшло і саме зараз ти є частиною нашої великої родини.

Частина III
(до 94-ї річниці
Сумського державного педагогічного
університету імені А.С. Макаренка)

Педагогічний...

Люди...

Гордість!

Попова Валерія

Педагогічний-моя мрія

Коли я вперше побачила Сумський державний педагогічний університет, я зрозуміла, що знайшла своє місце. Велична будівля

центрального корпусу, що звеличується над містом, оточена деревами, закохала мене в себе з першого погляду. Привітні, усміхнені викладачі викликають натхнення до навчання і щодня воно росте, живлячись їхнім досвідом та наснагою. Але навіть до того, як я вперше побачила університет та зустріла майстрів своєї справи серед моїх викладачів, я мала послухати відгуки тих, хто вже завершив своє навчання тут, адже неможливо обрати свою альма-матер без думок людей, які вже стали членами місцевої сім'ї. І жоден із цих відгуків не був негативним. Всі випускники захоплювалися професіоналізмом викладацького колективу і тим, як злагоджено все відбувається в стінах цього закладу. Після таких теплих слів, я вже не мала ніяких сумнівів, а моя душа була сповнена великих сподівань щодо цього місця, а головне, що всі вони справдилися. Однією з особливостей і очевидних переваг цього університету є двотижнева перерва у навчанні навесні і восени. Щоразу, коли я кажу про це своїм подругам, я чую від них, що дарма вони сюди не вступили 😊 Але, найбільшою перевагою я вважаю професійний викладацький та дружній студентський колективи, в яких завжди допоможуть і підтримають.

Я не можу уявити свого життя без свого університету. Я знаю, що навіть сто років потому він буде процвітати і дарувати світу безцінних спеціалістів.

Коржова Руслана

Присвячується СумДПУ імені А.С. Макаренка

Навчаючись у школі, не знала, ким хочу я стати,

Адже з життя не варто жартувати!

І ось у випускному класі,

Я думала, який університет обрати?

*Моя бабуся давала життєві поради:
«Бути вчителем - найкраща посада!»
Я готувалась до вступу з листопада.*

*Склавши іспити усі успішно,
Я сказала: «Вчитись у Макаренко престижно!»
Це мій університет, це моя гордість!*

*Закрити першу сесію мені було в радість.
І ось офіційно я вже студент,
Не можна упускати такий важливий момент.*

*Усі викладачі — майстри своєї справи,
Тому з ентузіазмом роблю домашні вправи.
На заняттях я завжди присутня вчасно,
Аби на заліках чути: «Прекрасно!»*

*І влаштуватись у житті своєчасно.
Я мрію про майбутнє щасливе,
І про життя неквапливе.*

Гончаренко Руслана

*Що це за університет,
Який у Сумах майорить?*

*Це ж наш педагогічний
На Роменській стоїть!*

*Альма-матер наша мила!
Тобі вклоняюся й ціную.
За те, що маєш ти наснагу
Навчать майбутніх вчителів.*

*Так, тут я вже майбутній вчитель!
І дякую всім вам
Тим, хто душу в нас вкладає –
Нашим любим викладачам.*

*І ось я вже учитель і в мене справ багато,
Найменша з них – урок.
Відповісти на питань строкатих
Безмежжя в один крок.*

*Знати свій предмет – замало.
Головне – в душі знайти
Поклик долі до навчання
І за ним надалі йти.*

*Бути вірним другом дітям,
Відчувати, що не так,
Відкривати серце миттю –
Це усе є вірний знак.*

*Та знання – могутня сила,
Що тримаємо в руках.*

*Треба нею поділитись,
Щоб залишитись в думках!*

Щербак Євгенія

Мій університет - моя гордість

Можна багато писати, говорити, гучно виголошувати про те, який ти відданий і палкий патріот своєї країни, свого життя, свого університету. Але який у тому сенс, якщо на вибори ти не ходиш, все частіше відкладаєш справи на “потім”, абонемент у спортзал покритися пилом, а збори факультету знову пройшли без тебе?

Як на мене, це безглуздо. По суті, ти брешеш сам собі, своїм принципам і честі. Однак, зараз не про це. Я не маю бажання писати зараз довжелезну оду вихваляння своєму університету, тому хочеться поділитися своїми емоціями максимально щиро і не награно.

Одразу рубаю з плеча - вступати до нашого університету я не хотіла. Так, гналася за престижем, пафосом і гучними промовами інших навчальних закладів. Ще три роки тому мені було комфортно так думати і планувати. Однак, зараз мені здається, що все склалося так, як треба було. От дійсно: я би не зустріла тих нереально позитивних, відкритих людей; я би не загартувалася труднощами і проблемами, які виникали; я би не отримувала ту колосальну підтримку від викладачів і працівників університету; я би не мала, як на мене, найголовнішого бажання - бути вчителем.

Зараз я навчаюся на другому курсі, але вже відчуваю внесок університету у формування моєї особистості. Він допоміг подорослішати, звісно, додалося

чимало стресу і проблем, але як говорив великий Ніцше: “Все, що нас не вбиває, робить сильнішими”. Він допоміг позбутися страхів: публічного виступу, дискусій, доведення своїх думок та переконань. Він допоміг черпати натхнення на нові звершення і знаходити вихід з будь-якої ситуації.

Окремою частиною моєї поваги до університету є люди. Особливо приємно бачити і працювати з тими, хто горить любов’ю і відповідальністю до своєї професії і місця, в якому працює.

Більшість моїх викладачів діляться життєвим, професійним досвідом - цим самим запалюють вогонь вчитися і вчити! Наразі мені важко уявити, яким був би наш університет без праці студентів. Вони - рушійна незламна сила, яка розвиває його, славить і кожного року підіймає на щабель вище у рейтингу. Отакий він - мій університет. Здатний надихати і не зупинятися. Творити і витворювати. Залишатися собою. Педагогічний. Люди. Гордість.

З повагою і найкращими побажаннями,
Євгенія Щербак

Отрощенко Анастасія

Мій університет – моя гордість

Навчання – це дуже цікавий процес, який забирає багато часу та уваги. Крім того, навчання формує подальший життєвий шлях, професійну діяльність і впливає на якість самого навчання в перспективі. Тому дуже важливо вчитися саме там, де комфортно і де можна отримати необхідну професійну підготовку.

Мій університет відповідає всім критеріям навчального процесу та студентського життя. Вагомим аргументом на користь мого університету є активне студентське життя, регулярне проведення різних творчих заходів, конференцій. Крім того мій університет співпрацює із навчальними установами інших країн. Студенти досягають високих результатів не тільки в науці, а й у спорті. Наші спортивні команди перемагають у різноманітних університетських і регіональних змаганнях. Університет бере участь в програмах по обміну студентами. Також викладацький та студентський колективи беруть участь і різних наукових дослідженнях, розробках і міжнародних конференціях.

Коли я вступила на спеціальність «Філологія», то в моїй душі була частка сумніву стосовно того, чи правильний вибір я зробила? Але вже з першого дня зрозуміла, що ні в чому не помилялася. Атмосфера факультету настільки розташовує до себе, що з першої хвилини відчуваєш себе як вдома.

Я дуже рада, що мені випала нагода навчатися саме на цьому факультеті і в цьому університеті.

Винниченко Олена

Мій університет – моя гордість

Я пишаюся, що навчаюся в університеті імені А.С. Макаренка. Це своєрідна путівка у життя, підґрунтя для майбутнього.

Вагомим аргументом на користь мого університету, найперше, є його викладачі, які є справжніми знавцями своєї справи. Вони усі різні, із різними підходами до своєї роботи, але їх об'єднує професіоналізм, уміння цікаво пояснити матеріал, справедливість, уважність. Вони не лише дають ґрунтовні знання з предметів, але й діляться життєвим досвідом, необхідним для нашої майбутньої професії. Адже професія вчителя вимагає від спеціаліста бути коректним, уважно ставитися до дітей, виявляти цікавість до своєї роботи.

Сучасний вчитель повинен володіти такими якостями як інтелігентність, освіченість, мобільність, мати почуття стилю, смаку, на гарному рівні володіти технічними засобами та сучасними освітніми новинками, бо педагогіка – це наука, яка не стоїть на місці, це постійний рух тільки вперед, у ногу з часом. Я певна, що ми маємо бути вдячними нашим викладачам за все, що вони нам дають, та намагатися перейняти якомога більше знань від них.

По-друге, для мене педагогічний університет є не тільки місцем, де я отримую багато інформації з навчальних дисциплін, а й місце, у якому вирує активне студентське життя. За рік навчання у цьому закладі я познайомилася з багатьма студентами, розширила коло знайомих, знайшла нових друзів.

В університеті проходять різноманітні творчі заходи, конкурси, які дають можливість кожному студенту проявити свої таланти, можливість випробувати свої здібності. Студентський профспілковий комітет, студентське самоврядування університету має можливість надати керівництву закладу свої пропозиції щодо покращення студентського життя, що робить навчання цікавим, різноманітним.

Творчі студенти нашого університету створили групу КВН «Гостинниця 72» та беруть участь у гумористичній програмі «Ліга сміху», що є проектом студії «Квартал 95». Своїми досягненнями вони мають завдячувати своїм наставникам – викладачам.

Звичайно, працю вчителя оцінити важко, бо результати видно не одразу, вони можуть з'явитися через багато років. Я знаю, що обрала нелегкий шлях. Але треба вірити у власні сили, адже у світі немає нічого неможливого. Якщо сильно хотіти досягти своєї мети й прагнути до самовдосконалення, обов'язково все вийде!

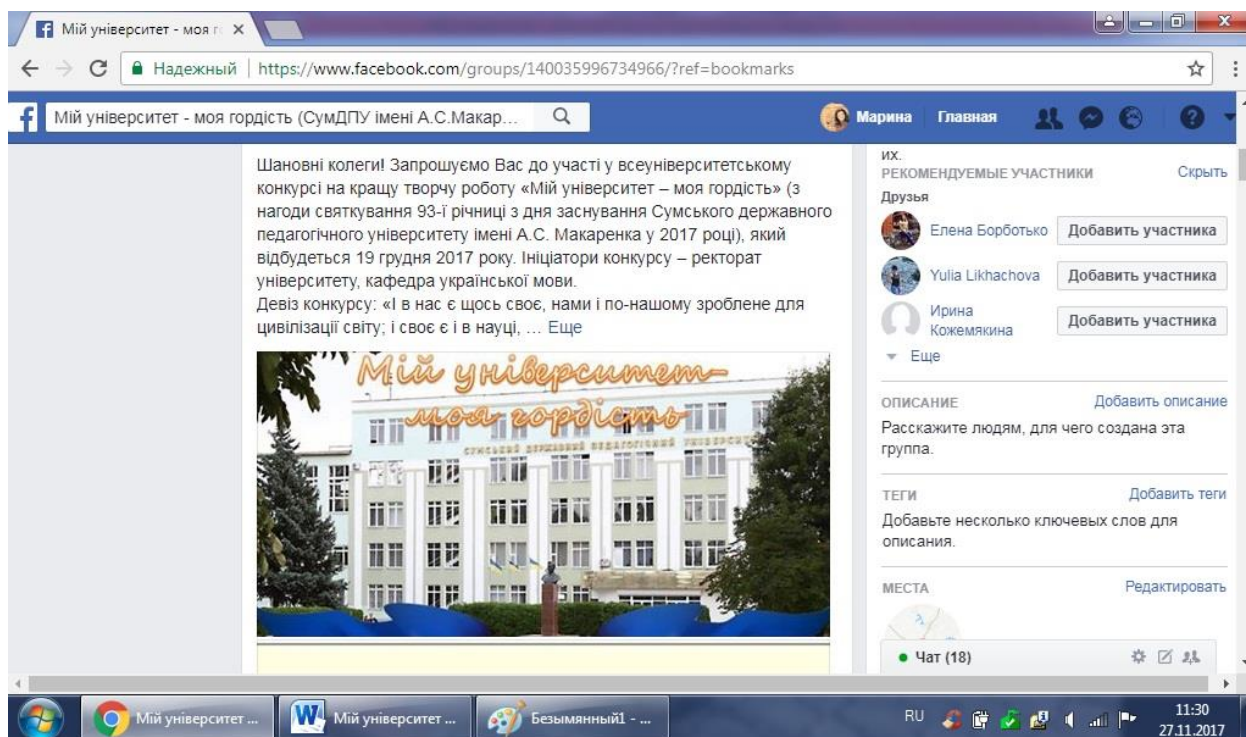
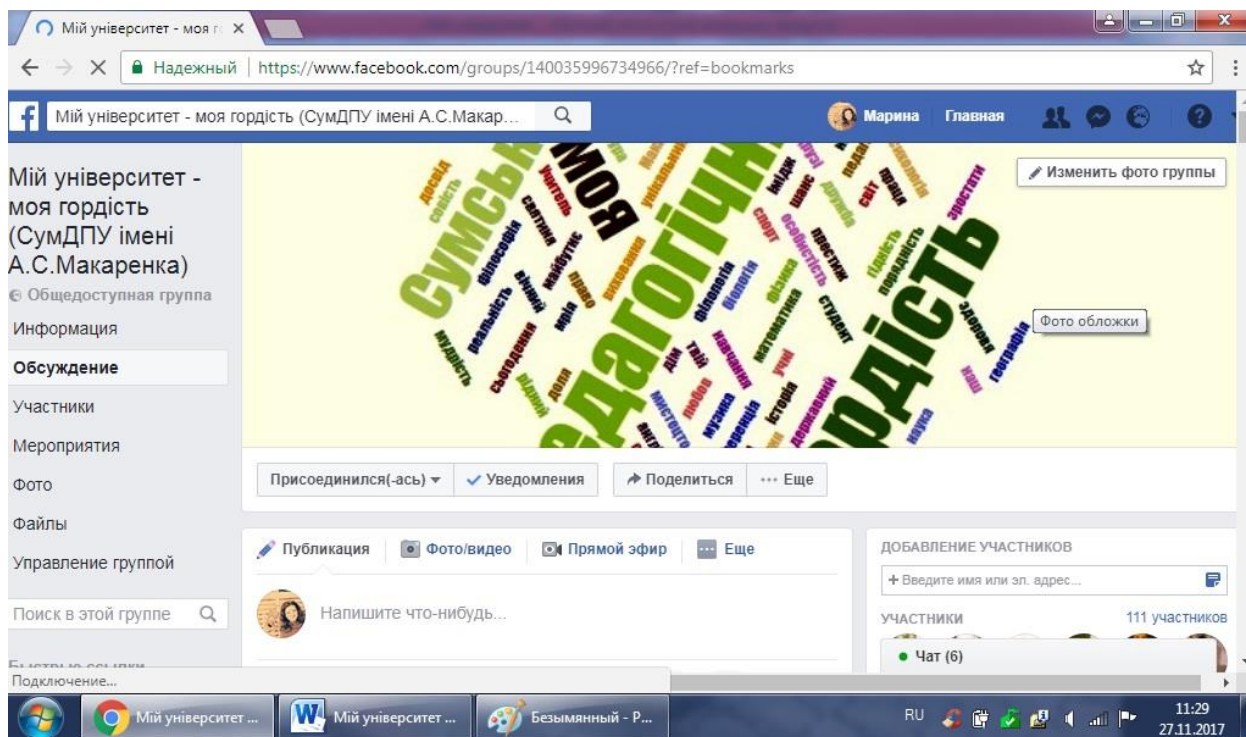
Післямова

Шановні учасники Конкурсу!

Переглянути свої роботи, залишити коментарі, знайти ідеї для привітання рідній альма-матер та відшукати багато цікавого про свій університет ви завжди зможете за посиланням

<https://www.facebook.com/groups/140035996734966/?ref=bookmarks>

Чекаємо на Вас та Ваші роботи!

Мій університет - моя гордість

Надежный | <https://www.facebook.com/groups/140035996734966/?ref=bookmarks>

Мій університет - моя гордість (СумДПУ імені А.С.Макар...)

Марина Ячменик
11 ноября в 23:22

А пам'ятаєте: "Пишіть листи і надсилайте вчасно,
коли їх ждуть далекі адресати,
коли є час, коли нема часу,
і коли навіть ні про що писати..."?
А як давно Ви отримували чи писали листа? Дуууже давно?! Тоді
спробуйте себе у жанрі "Лист у майбутнє майбутнім макаренківцям".
Просимо надсилати за адресою: м. Макаренківців, вулиця, 93-річчя
СДПУ імені А.С. Макаренка. Індекс: Мій університет-моя гордість!

Чат (18)

11:33 27.11.2017

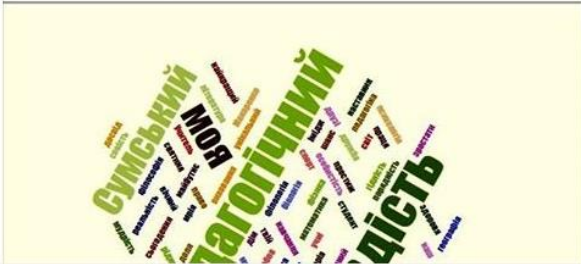
Мій університет - моя гордість

Надежный | <https://www.facebook.com/groups/140035996734966/?ref=bookmarks>

Мій університет - моя гордість (СумДПУ імені А.С.Макар...)

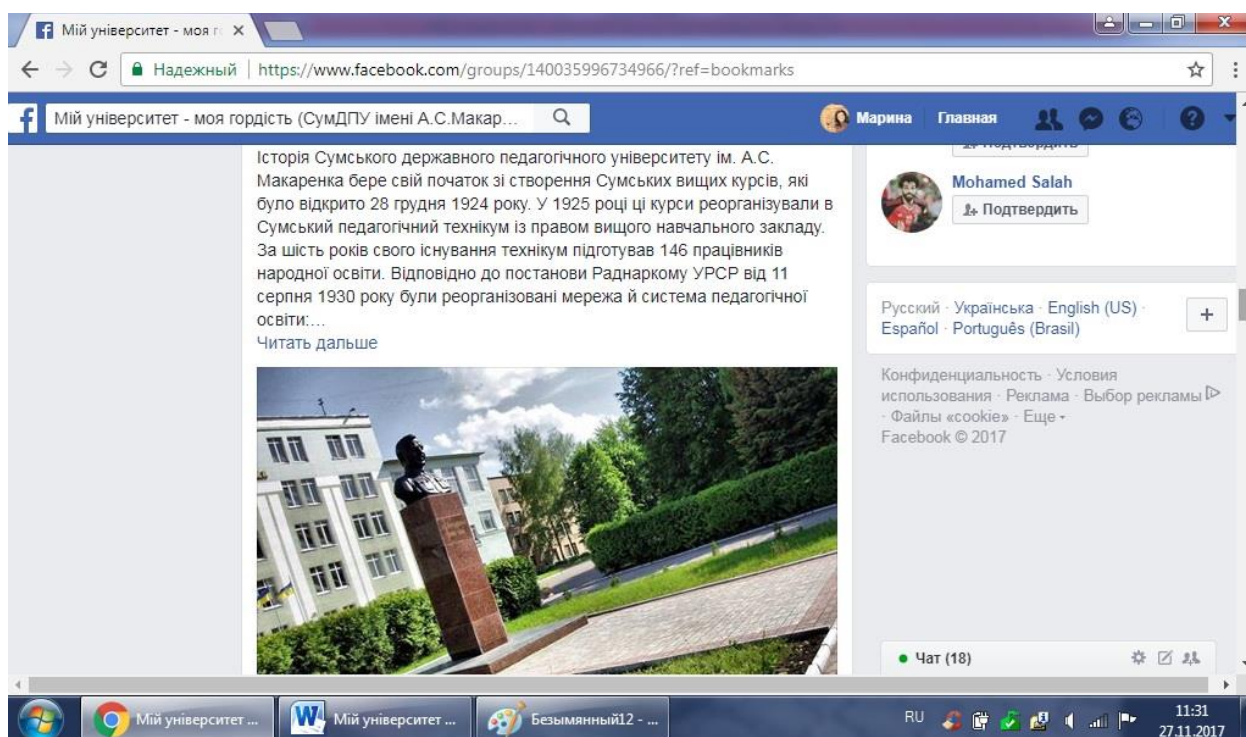
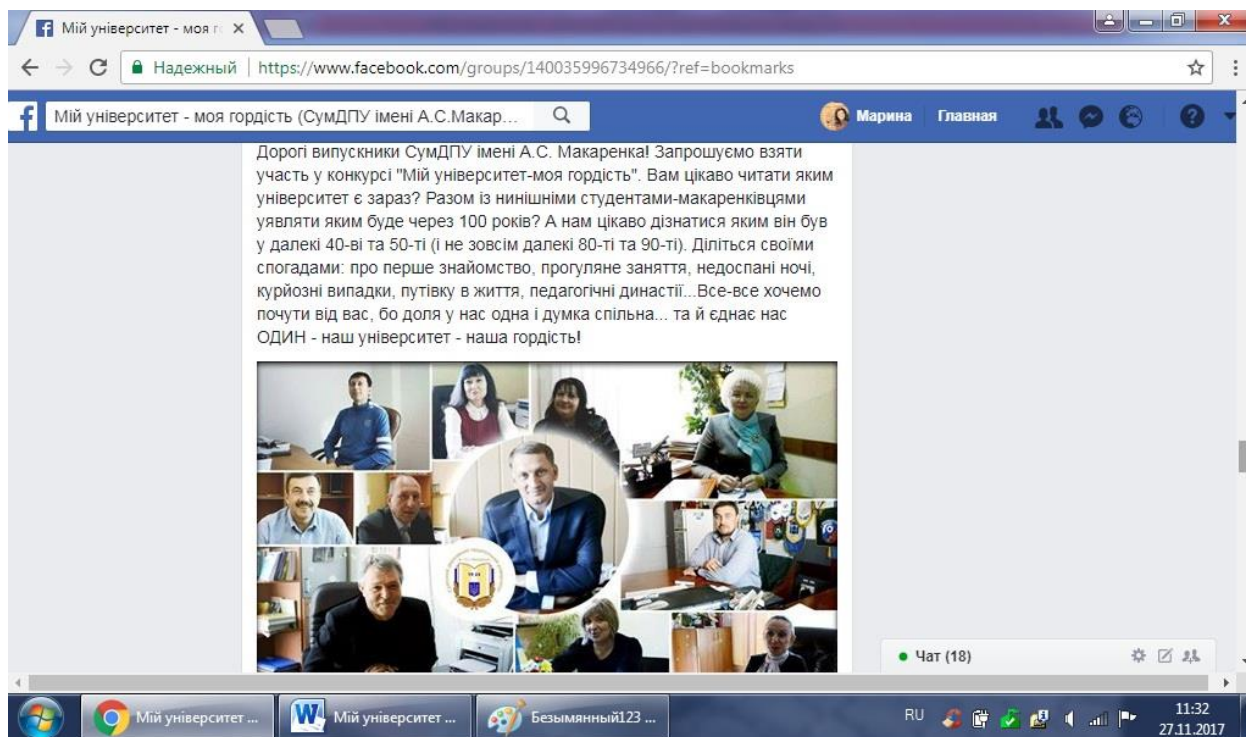
Марина Ячменик
11 ноября в 23:22

"Університет - це ти". Дійсно, як можна не погодитися з учасницею
Конкурсу, студенткою природничо-географічного факультету Росенко
Дариною. Університет - це всі ми - адміністрація, викладачі, наставники,
студенти, вступники, випускники, лаборанти, науковці, спортсмени,
технічні працівники, електрики, юристи, методисти... Кожної хвилини всі
(як один) творять історію нашого Сумського педагогічного...! так ось уже
(не більше і не менше) як 93 роки! Скільки всього пам'ятають стіни
університету! А скільки імен закарбовано в його пам'яті...Тож у своїх
конкурсних роботах не бійтеся згадувати імена, імена славних
макаренківців, які творили і творять історію, майже сторічного,
Сумського педагогічного!

Чат (17)

11:32 27.11.2017

Зміст

Замість передмови 3

ЧАСТИНА I 8

Скляр Дарина	8
Голікова Світлана	9
Кролевцька Юлія	10
Яременко Юлія	11
Кучеренко Маргарита	12
Журавська Валерія	13
Показанець Юлія	14
Кольчик Анастасія	15
Марченко Тетян	16
Байрак Юлія	17
Чечулін Олександр	18
Козка Сніжана, Дробна Тетяна	19
Медведєва Дарина	20
Бохоня Тетяна	21
Ляшенко Яна	22
Меркушина Ксенія	23
Маяка Вікторія	25
Бережна Влада	26
Харченко Богдана	27
Руденко Юлія	28
Калініна Анастасія	30
Котик Віта	32
Роєнко Даша	33
Горпинченко Олеся	35
Порокіна Валерія	36
Циганкова Софія	38
Хмелівська Вікторія	39
Кучеренко Маргарита	40
Михайліченко Марина	42
Савіна Світлана	43
Мокренко Валерія	45
Єретіна Леся	46
Кульомза Катерина	48
Гопка Вікторія	49
Білан Станіслав	50
Гігінешвілі Алекс	51

Шевченко Анастасія 52
Ващенко Ірина 53
Ворожбит Любов 55
Григоренко Анастасія 56
Віташ Ірина 56
Суботіна Аліна 59
Кириленко Світлана 60
Гвоздецька Анна 62
Новікова Валерія 64
Кійко Вікторія 66
Лобода Галина 67
Чорна Людмила 69
Острівна Дарина 70
Ващенко Дарина 72
Бондаренко Тетяна 73
Лисенко Олег 74

ЧАСТИНА II 77

Котик Віта 77
Саларьова Аліна 79
Приходько Олеся 80
Роєнко Дарина 81
Горпинченко Олеся 83,84
Карпенко Марія 85
Панченко Юлія 87
Войтенко Альона 88
Симончук Анастасія 90
Приходько Марина 92
Древаль Альона 94
Самотуга Інна, Самотуга Юлія 95
Бовкун Марина 98
Малихіна Маргарита 99
Григоренко Анастасія 101
Кончаков Антон 102
Ворона Катерина 104
Шинкаренко Анастасія 105
Ковтун Тетяна 106
Валюх Марина 108
Давидова Лілія 109
Кузьменко Анастасія 110

Павлюченко Алла 113
Шершак Юлія 115
Руденко Юлія 117
Харченко Наталія 119
Каменський Денис 120
Лощкіна Анжела 121
Часниченко Олеся 122
Клочко Анастасія 124
Винокур Єлизавета 125
Кривошия Ксенія, Откидач Дарина, 126

ЧАСТИНА III 127

Попова Валерія 127
Коржова Руслана 128
Гончаренко Руслана 129
Щербак Євгенія 130
Отрощенко Анастасія 132
Виниченко Олена 133

Післямова 135

Зміст 139

Збірник конкурсних робіт
Мій університет – моя гордість: діалог триває... (видання III)

За редакцією: О.Семеног
Упорядник: М. Ячменик
Комп'ютерна верстка: М.Ячменик

Підп. до друку 23. 09.2008. Формат 60×84 / 16. Гарнітура Таймс. Папір офсетний. Умов. друк. арк.
Умов.фарб. відб. ...

Облік.-вид арк. Наклад 100 прим. Вид. №
Віддруковано на ризографі. Редакційно-видавничий відділ
Глухівського державного педагогічного університету.
41400, м. Глухів, Сумська обл., вул. Києво-Московська, 24,
тел/факс (05444) 2-33-06.

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру видавців, виготівників і
розповсюджувачів видавничої продукції

(серія ДК №678) від 19.11.2001 р.